

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 33 E

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

52. sējums

2009. gada 10. februāris

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti*

PADOME

2009/C 33 E/01	2008. gada 17. decembra Kopējā Nostāja (EK) Nr. 1/2009, ko Padome pieņēmusi saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 251. pantā noteikto procedūru nolūkā pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu un ar ko nosaka tās pielikumu saturu ⁽¹⁾	1
2009/C 33 E/02	2008. gada 18. decembra Kopējā Nostāja (EK) Nr. 2/2009, ko Padome pieņēmusi saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 251. pantā noteikto procedūru nolūkā pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu, ar ko nosaka Kopienas procedūras farmakoloģiski aktīvo vielu atlieku pieļaujamo daudzumu noteikšanai dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktos, ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 2377/90 un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/82/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 726/2004 ⁽²⁾	30

Piezīme lasītājam (sk. aizmugurējā vāka iekšpusē)

LV

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ un Šveici

⁽²⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

PADOME

KOPĒJĀ NOSTĀJA (EK) NR. 1/2009

ko Padome pieņēmusi 2008. gada 17. decembrī

nolūkā pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu .../2009 (...), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu un ar ko nosaka tās pielikumu saturu

(Dokuments attiecas uz EEZ un Šveici)

(2009/C 33 E/01)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 42. un 308. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzi-
numu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu ⁽³⁾ ir paredzēts, ka minētās regulas II, X un XI pielikuma saturs ir jānosaka līdz regulas piemērošanas dienai.

(2) Regulas (EK) Nr. 883/2004 I, III, IV, VI, VII, VIII un IX pielikums būtu jāpielāgo, lai ņemtu vērā to dalībvalstu prasības, kuras ES pievienojušās pēc šīs regulas pieņemšanas, kā arī jaunākos sasniegumus citās dalībvalstīs.

(3) Regulas (EK) Nr. 883/2004 56. panta 1. punkts un 83. pants paredz, ka īpašus noteikumus, lai īstenotu dažu dalībvalstu tiesību aktus, jānosaka šīs regulas XI pielikumā. XI pielikums ir paredzēts, lai ņemtu vērā dažādu dalībvalstu sociālā nodrošinājuma sistēmu īpatnības, lai sekmētu koordinēšanas noteikumu piemērošanu. Daudzas dalībvalstis ir lūgušas, lai šajā pielikumā tiktu iekļauti ieraksti attiecībā uz to sociālā nodrošinājuma tiesību aktu piemērošanu, un ir iesniegušas Komisijai savu tiesību aktu un sistēmu juridiskos un praktiskos skaidrojumus.

(4) Racionalizācijas un vienkāršošanas labad ir nepieciešama vispārēja pieeja, lai nodrošinātu, ka ieraksti attiecībā uz dažādām dalībvalstīm, kas ir līdzīgi vai vērsti uz līdzīgu mērķi, būtībā tiek aplūkoti vienā un tajā pašā veidā.

(5) Tā kā Regulas (EK) Nr. 883/04 mērķis ir koordinēt sociālā nodrošinājuma tiesību aktus, par kuriem ir atbildīgas tikai dalībvalstis, minētajā regulā nav iekļaujami ieraksti, kas nav savietojami ar tās nolūku vai mērķiem, un ieraksti, kuri tikai paskaidro valsts tiesību aktu interpretāciju.

(6) Daži pieprasījumi izraisīja jautājumus, kas bija kopīgi vairākām dalībvalstīm, tāpēc ir atbilstīgi, ka šos jautājumus risina vispārīgākā līmenī, vai nu skaidrojot Regulas (EK) Nr. 883/2004 tekstā, vai kādā citā tās pielikumā, kas šim mērķim būtu atbilstīgi jāgroza, vai arī iestrādājot noteikumu Regulas (EK) Nr. 883/2004 89. pantā minētajā īstenošanas regulā, nevis ietverot tās XI pielikumā līdzīgus ierakstus, kas paredzēti vairākām dalībvalstīm.

⁽¹⁾ OVC 161, 13.7.2007., 61. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. jūlija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts), Padomes 2008. gada 17. decembra Kopējā nostāja un Eiropas Parlamenta ... nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

⁽³⁾ OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp. Labotā versija OV L 200, 7.6.2004., 1. lpp.

- (7) Būtu jāgroza Regulas (EK) Nr. 883/2007 28. pants, lai paplašinātu darbības jomu un padarītu to skaidrāku un lai nodrošinātu, ka pārrobežu darba ņēmēja ģimenes locekļi arī var izmantot iespēju turpināt ārstēšanos apdrošinātās personas iepriekšējā darba vietas valstī pēc tās aiziešanas pensijā, izņemot gadījumus, ja pēdējā dalībvalsts, kurā pārrobežu darba ņēmējs ir veicis savu darbību, ir iekļauta sarakstā III pielikumā.
- (8) Lai nodrošinātu Regulas (EK) Nr. 883/2004 pielikumu konsekvenci, ir lietderīgi aplūkot konkrētus specifiskus jautājumus citos minētās regulas pielikumos saskaņā ar to mērķi un saturu, nevis tās XI pielikumā.
- (9) Uz dažu dalībvalstu ierakstiem Regulas (EEK) Nr. 1408/71 VI pielikumā tagad attiecas daži vispārīgi Regulas (EK) Nr. 883/2004 noteikumi. Tādējādi vairāki Regulas (EEK) Nr. 1408/71 VI pielikuma ieraksti ir kļuvuši lieki.
- (10) Lai pilsoņi varētu vienkāršāk izmantot Regulu (EK) Nr. 883/2004, meklējot informāciju vai iesniedzot pieprasījumus dalībvalstu iestādēm, atsaucēm uz attiecīgajiem dalībvalstu tiesību aktiem vajadzētu būt arī oriģinālvairodā, kad vien tas nepieciešams, lai izvairītos no jebkādiem iespējamiem pārpratumiem.
- (11) Tādēļ būtu jāizdara attiecīgi grozījumi Regulā (EK) Nr. 883/2004.
- (12) Regulā (EK) Nr. 883/2004 paredzēts, ka tā jāpiemēro no īstenošanas regulas spēkā stāšanās dienas. Tādēļ šī regula būtu jāpiemēro no tās pašas dienas,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 883/2004 ar šo groza šādi:

- 1) pēc 17. apsvēruma ievieto šādu apsvērumu:

“(17.a) Tiklīdz dalībvalsts tiesību akts kļūst piemērojams personai saskaņā ar šīs regulas II sadaļu, nosacījumus par pievienošanas un tiesībām uz pabalstiem būtu jānosaka ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem, reizē ievērojot Kopienas tiesību aktus.”;

- 2) pēc 18. apsvēruma ievieto šādu apsvērumu:

“(18.a) Princips par vienotiem piemērojamiem tiesību aktiem ir ārkārtīgi svarīgs un būtu jāstiprina. Tomēr tam nebūtu jānozīmē, ka tāpēc vien, ka

saskaņā ar regulu ir piešķirts pabalsts un ir veiktas apdrošināšanas iemaksas vai apdrošināšanas segums saņēmējam, tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras iestāde ir piešķirusi minēto pabalstu, būtu jāklūst par piemērojamiem tiesību aktiem attiecībā uz šo personu.”;

- 3) regulas 1. pantā pievieno šādu punktu:

“va) “Pabalsti natūrā” ir:

i) III sadaļas 1. nodaļā (slimības pabalsti, maternitātes un līdzvērtīgi paternitātes pabalsti) — pabalsti natūrā, kas paredzēti saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, lai nodrošinātu, darītu pieejamus, apmaksātu tieši vai atmaksātu medicīniskās aprūpes izmaksas un ar šo aprūpi saistītos produktus un pakalpojumus. Šeit iekļauti ilgtermiņa aprūpes pabalsti natūrā.

ii) III sadaļas 2. nodaļā (nelaimes gadījumi darbā vai arodslimības) — visi pabalsti natūrā par nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām, kā noteikts i) punktā, kas paredzēti dalībvalstu sistēmās attiecībā uz nelaimes gadījumiem darbā vai arodslimībām.”;

- 4) regulas 3. panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Šo regulu nepiemēro:

a) sociālai un medicīniskai palīdzībai vai

b) pabalstiem, attiecībā uz kuriem dalībvalsts uzņemas atbildību par zaudējumu atlīdzināšanu personām un nodrošina kompensāciju, piemēram, kara un militāru darbību vai to seku upuriem; noziegumu, politisku slepkavību vai terora aktu upuriem; tādu kaitējumu upuriem, ko radījuši dalībvalsts aģenti, veicot savus pienākumus; vai upuriem, kas cietuši zaudējumus politisku vai reliģisku iemeslu dēļ vai izcelsmes dēļ.”;

- 5) regulas 14. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Ja dalībvalsts tiesību akti pieļauj pievienošanas brīvprātīgai apdrošināšanai vai brīvprātīgai tālāpdrošināšanai ar nosacījumu, ka personas dzīvesvieta ir bijusi attiecīgajā dalībvalstī vai tā iepriekš veikusi darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, 5. panta b) punktu piemēro tikai tām personām, uz kurām kaut kad agrāk ir attiekušies šīs dalībvalsts tiesību akti, balstoties uz šīs personas darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā.”;

- 6) regulas 15. pantā terminu “palīgdarbinieki” aizvieto ar terminu “līguma aģenti”;

7) regulas 18. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"2. Pārrobežu darbaņēmēja ģimenes locekļiem ir tiesības saņemt pabalstus natūrā, kamēr viņi uzturas kompetentajā dalībvalstī.

Tomēr, ja kompetentā dalībvalsts ir iekļauta III pielikuma sarakstā, pārrobežu darbaņēmēja ģimenes locekļiem, kas dzīvo tajā pašā dalībvalstī kā pārrobežu darbaņēmējs, ir tiesības uz pabalstiem natūrā kompetentajā dalībvalstī vienīgi saskaņā ar 19. panta 1. punktā izklāstītajiem noteikumiem.

Regulas III pielikumā sniegto sarakstu pārskata vēlāka ... (*), balstoties uz Administratīvās komisijas ziņojumu. Ņemot vērā šo ziņojumu, Eiropas Komisija vajadzības gadījumā var iesniegt priekšlikumu saraksta pārskatīšanai.”;

8) regulas 28. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"1. Pārrobežu darbaņēmējs, kurš aiziet pensijā vecuma vai invaliditātes dēļ, slimības gadījumā ir tiesīgs turpināt saņemt pabalstus natūrā dalībvalstī, kurā viņš pēdējo reizi veicis darbību kā nodarbināta vai pašnodarbināta persona, ciktāl tas ir tādas ārstēšanas turpinājums, kas uzsākta minētajā dalībvalstī. "Ārstēšanas turpinājums" nozīmē turpmāku izmeklēšanu, diagnosticēšanu un slimības ārstēšanu visā tās garumā.

Pirmo daļu piemēro *mutatis mutandis* bijušā pārrobežu darbaņēmēja ģimenes locekļiem, izņemot gadījumus, ja pēdējā dalībvalsts, kurā pārrobežu darbaņēmējs ir veicis savu darbību, ir iekļauta III pielikuma sarakstā.

Regulas III pielikumā sniegto sarakstu pārskata vēlāka ... (*), balstoties uz Administratīvās komisijas ziņojumu. Ņemot vērā šo ziņojumu, Eiropas Komisija vajadzības gadījumā var iesniegt priekšlikumu saraksta pārskatīšanai.”;

9) regulas 36. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"1. Neskarot labvēlīgākus noteikumus šā panta 2. un 2.a punktā, 17. pantu, 18. panta 1. punktu, 19. panta 1. punktu un 20. panta 1. punktu piemēro arī pabalstiem, kas saistīti ar nelaimes gadījumiem darbā vai arodslimībām.”;

10) regulas 36. pantā iekļauj šādu punktu:

"2a. Kompetentā iestāde nedrīkst atteikt 20. panta 1. punktā paredzēto atļauju nodarbinātai vai pašnodarbinātai personai, kas cietusi nelaimes gadījumā darbā vai guvusi arodslimību un kam pienākas pabalsti no šīs iestādes, ja tās dzīvesvietas dalībvalsts teritorijā medicīniski pieņemamā termiņā, ņemot vērā viņa tā brīža veselības stāvokli un iespējamo slimības attīstību, viņam nav iespējams sniegt pienācīgu aprūpi.”;

11) regulas 51. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"3. Ja dalībvalsts tiesību aktos vai īpašā sistēmā paredzēts, ka tiesību uz pabalstiem iegūšana, paturēšana vai

atgūšana ir atkarīga no tā, vai attiecīgā persona ir bijusi apdrošināta apdrošināšanas gadījuma iestāšanās brīdī, šo nosacījumu uzskata par izpildītu gadījumā, ja šī persona iepriekš ir bijusi apdrošināta saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem vai īpašu sistēmu, un apdrošināšanas gadījuma iestāšanās brīdī tā attiecībā uz to pašu risku ir apdrošināta saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, vai, ja tā nav — attiecībā uz to pašu risku saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem pienākas pabalsts. Šo pēdējo nosacījumu tomēr uzskata par izpildītu 57. pantā minētajos gadījumos.”;

12) regulas 52. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"4. Ja saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu vienā dalībvalstī tiek nemainīgi aprēķināts neatkarīgs pabalsts, kas ir vienāds ar vai lielāks par proporcionālo pabalstu, kurš ir aprēķināts saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, kompetentā iestāde neizmanto proporcionālo aprēķinu ar noteikumu, ka:

i) šāda situācija ir izklāstīta VIII pielikuma 1. daļā;

ii) nav piemērojams neviens tiesību akts, kurā iekļauti noteikumi pret 54. un 55. pantā minēto pārklāšanos, izņemot, ja ir izpildīti 55. panta 2. punktā minētie nosacījumi; un

iii) īpašos lietas apstākļos attiecībā uz periodiem, kas ir izpildīti saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, nav piemērojams 57. pants.”;

13) regulas 52. pantu papildina ar šādu punktu:

"5. Neatkarīgi no 1., 2. un 3. apakšpunkta proporcionālo aprēķinu nepiemēro sistēmām, kas piešķir pabalstus, kurus aprēķinot, periodiem nav nekādas nozīmes, ja šādas sistēmas ir uzskaitītas VIII pielikuma 2. daļā. Šādos gadījumos attiecīgajai personai ir tiesības uz pabalstu, kas aprēķināts saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.”;

14) regulas 56. panta 1. punkta c) apakšpunktā pirms teksta "atbilstīgi procedūrām, kas XI pielikumā paredzētas" iekļauj vārdus "vajadzības gadījumā”;

15) regulas 56. panta 1. punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

"d) Ja c) apakšpunktu nepiemēro tādēļ, ka dalībvalsts tiesību akti paredz, ka pabalstu aprēķina, pamatojoties uz elementiem, kas nav apdrošināšanas periodi vai dzīvesvietas periodi un kas nav saistīti ar laiku, kompetentā iestāde attiecībā uz jebkuru apdrošināšanas vai dzīvesvietas periodu, kas izpildīts saskaņā ar jebkuras citas dalībvalsts tiesību aktiem, ņem vērā uzkrātā kapitāla apmēru, kapitālu, ko uzskata par uzkrātu, vai jebkādu citu aprēķinu elementu, to ņemot ar attiecīgās pensiju sistēmas atbilstīgām periodu vienībām.”;

16) regulas 57. pantu papildina ar šādu punktu:

"4. Šo pantu nepiemēro VIII pielikuma 2. daļā uzskaitītajām sistēmām.”;

(*) 5 gadus pēc šīs regulas piemērošanas dienas.

17) regulas 62. panta 3. punktā vārdus “pierobežas darbinieki” aizstāj ar vārdu “bezdarbnieki” attiecīgajā locījumā;

18) iekļauj šādu pantu:

“68.a pants

Pabalstu nodrošināšana

Ja persona, kurai būtu nodrošināmi ģimenes pabalsti, neizmanto tos ģimenes locekļu uzturēšanai, kompetentā institūcija atbilstīgi saviem pienākumiem nodrošina minētos pabalstus tai fiziskajai vai juridiskajai personai, kura faktiski uztur ģimenes locekļus, kā to pieteikusi un pārstāv viņu dzīvesvietas iestāde vai iestāde vai struktūra, ko šajā nolūkā norādījusi viņu dzīvesvietas dalībvalsts kompetentā varasietāde.”;

19) regulas 87. pantu groza šādi:

a) panta 8. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“8. Ja šīs regulas darbības rezultātā persona ir pakļauta tādiem dalībvalsts tiesību aktiem, kas nav noteikti saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 II sadaļu, šos tiesību aktus turpina piemērot, kamēr atbilstīgā situācija paliek nemainīga un jebkurā gadījumā ne ilgāk kā 10 gadus pēc šīs regulas piemērošanas dienas, ja vien

attiecīgā persona nelūdz uz sevi attiecināt tiesību aktus, ko piemēro saskaņā ar šo regulu. Šo lūgumu trīs mēnešu laikā pēc šīs regulas piemērošanas dienas iesniedz tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kuras tiesību akti ir piemērojami saskaņā ar šo regulu, ja attiecīgajai personai ir jābūt pakļautai minētās dalībvalsts tiesību aktiem no šīs regulas piemērošanas dienas. Ja lūgums tiek iesniegts pēc norādītā termiņa, piemērojamo tiesību aktu nomaiņu izdara nākamā mēneša pirmajā dienā.”;

b) iekļauj šādu punktu:

“10.a) Ieraksti III pielikumā, kas attiecas uz Igauniju, Spāniju, Itāliju, Lietuvu, Ungāriju un Nīderlandi zaudē spēku 4 gadus pēc šīs regulas piemērošanas dienas.”;

20) pielikumus groza saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no dienas, kad stājas spēkā īstenošanas regula, kas minēta Regulas Nr. 883/2004 89. pantā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —

...

priekšsēdētājs

Padomes vārdā —

...

priekšsēdētājs

PIELIKUMS

Grozījumi Regulas (EK) Nr. 883/2004 pielikumos

A. I pielikumu groza šādi:

1. pielikuma I daļā (Uztura maksājumu avansi):

a) pozīcijas nosaukumu "A. BEĻĢIJA" aizstāj ar "BEĻĢIJA";

b) pēc ieraksta pozīcijā "BEĻĢIJA" iekļauts šādu ierakstu:

"BULGĀRIJA

Uztura maksājumi, ko saskaņā ar Ģimenes kodeksa 92. pantu izmaksā valsts";

c) pozīciju nosaukumus "B. DĀNIJA" un "C. VĀCIJA" attiecīgi aizstāj ar "DĀNIJA" un "VĀCIJA";

d) pēc ieraksta pozīcijā "VĀCIJA" iekļauj šādus ierakstus:

"IGAUNIJA

Uztura piemaksas saskaņā ar 2007. gada 21. februāra Uztura piemaksu likumu.

SPĀNIJA

Uztura maksājumu avansi saskaņā ar Karaļa 2007. gada 7. decembra Dekrētu Nr. 1618/2007.;

e) pozīcijas nosaukumu "D. FRANCIJA" aizstāj ar "FRANCIJA";

f) pēc ieraksta pozīcijā "FRANCIJA" iekļauj šādus ierakstus:

"LIETUVA

Maksājumi no Bērnu uztura fonda saskaņā ar Likumu par Bērnu uztura fondu.

LUKSEMBURGA

Uztura maksājumu avansi un atmaksājumi 1980. gada 26. jūlija likuma nozīmē.;

g) pozīcijas nosaukumu "E. AUSTRIJA" ir aizstāj ar "AUSTRIJA";

h) pēc ieraksta pozīcijā "AUSTRIJA" iekļauj šādu ierakstu:

"POLIJA

Pabalsti no Uzturlīdzekļu fonda saskaņā ar Likumu par palīdzību personām, kas tiesīgas saņemt uzturlīdzekļus.;

i) pozīcijas nosaukumu "F. PORTUGĀLE" aizstāj ar "PORTUGĀLE";

j) pēc ieraksta pozīcijā "PORTUGĀLE" iekļauj šādus ierakstus:

"SLOVĒNIJA

Uztura aizstāšana saskaņā ar Slovēnijas Republikas 2006. gada 25. jūlija Likumu par valsts garantiju un uztura fondu.

SLOVĀKIJA

Uzturlīdzekļu aizvietošanas pabalsts saskaņā ar Likumu Nr. 452/2004 Coll. par uzturlīdzekļu aizvietošanas pabalstu, kā grozīts ar jaunākajiem noteikumiem.;

j) pozīciju nosaukumus "G. SOMIJA" un "H. ZVIEDRIJA" attiecīgi aizstāj ar "SOMIJA" un "ZVIEDRIJA";

2. pielikuma II daļā (Īpaši bērnu piedzimšanas un adopcijas pabalsti):

a) pozīciju "A. BEĻĢIJA" aizstāj ar "BEĻĢIJA";

b) pēc ieraksta pozīcijā "BEĻĢIJA" iekļauj šādus ierakstus:

"BULGĀRIJA

Vienreizējs maternitātes pabalsts (Likums par ģimenes pabalstiem, ko piešķir par bērniem).

ČEHIJAS REPUBLIKA

Bērna piedzimšanas pabalsts.

IGAUNIJA

- a) bērna piedzimšanas pabalsts;
- b) adopcijas pabalsts.”;
- c) pozīciju nosaukumus “B. SPĀNIJA” un “C. FRANCIJA” attiecīgi aizstāj ar “SPĀNIJA” un “FRANCIJA”;
- d) ierakstu pozīcijā “SPĀNIJA” aizstāj ar šādu ierakstu:

“SPĀNIJA

Vienoti dotācijas maksājumi par bērnu piedzimšanu un adopciju”;

- e) ierakstam pozīcijā “FRANCIJA” pievieno šādu tekstu:

“, izņemot, kad tos maksā personai, uz ko turpina attiekties Francijas tiesību akti saskaņā ar 12. pantu vai 16. pantu”;

- f) pēc ieraksta pozīcijā “FRANCIJA” iekļauj šādu ierakstu:

“LATVIJA

- a) bērna piedzimšanas pabalsts;
- b) adopcijas pabalsts.

LIETUVA

Vienreizējs bērna pabalsts.”;

- g) pozīcijas nosaukumu “D. LUKSEMBURGA” aizstāj ar “LUKSEMBURGA”;
- h) pēc ieraksta pozīcijā “LUKSEMBURGA” iekļauj šādus ierakstus:

“UNGĀRIJA

Maternitātes pabalsts.

POLIJA

Vienreizējs pabalsts par bērna piedzimšanu (Likums par ģimenes pabalstiem).

RUMĀNIJA

- a) bērna piedzimšanas pabalsts;
- b) bērna piedzimšanas komplekss.

SLOVĒNIJA

Pabalsts par bērnu piedzimšanu.

SLOVĀKIJA

- a) bērna piedzimšanas pabalsts;
- b) piemaksa pie bērna piedzimšanas pabalsta.”;
- i) pozīcijas nosaukumu “E. SOMIJA” aizstāj ar nosaukumu “SOMIJA”.

B. II pielikumu aizstāj ar šādu pielikumu:

“II PIELIKUMS

TO KONVENCIJU NOTEIKUMI, KAS PALIEK SPĒKĀ UN KO ATTIECĪGĀ GADĪJUMĀ PIEMĒRO TIKAI PERSONĀM, UZ KURĀM TĀS ATTIECAS (8. panta 1. punkts)

Vispārīgas piezīmes

Jānorāda, ka šajā pielikumā nav uzskaitītas divpusējās konvencijas, kuras nav šīs regulas darbības jomā un kuras joprojām ir spēkā dalībvalstu savstarpējās attiecībās. Tas attiecas arī uz dalībvalstu saistībām, kas izriet no konvencijām, kurās, piemēram, paredzēti noteikumi par tādu apdrošināšanas periodu uzkrāšanu, kas izpildīti trešā valstī.

Sociālā nodrošinājuma konvenciju noteikumi, ko joprojām piemēro:

BEĻĢIJA un VĀCIJA

1957. gada 7. decembra Vispārējās konvencijas tajā pašā dienā parakstītā Nobeiguma protokola 3. un 4. pants 1960. gada 10. novembra Papildu protokola redakcijā (Apdrošināšanas periodu aprēķināšana dažos pierobežas reģionos Otrā Pasaules kara laikā, pirms un pēc tā).

BEĻĢIJA un LUKSEMBURGA

1994. gada 24. marta Konvencija par pārrobežu darba ņēmēju sociālo nodrošinājumu (saistībā ar papildu vienotas likmes atmaksāšanu).

BULGĀRIJA un VĀCIJA

28. panta 1. punkta b) apakšpunkts 1997. gada 17. decembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (saglabā spēkā konvencijas, kuras noslēgusi Bulgārija un bijusī Vācijas Demokrātiskā Republika attiecībā uz personām, kas jau ir saņēmušas pensiju pirms 1996. gada).

BULGĀRIJA un AUSTRIJA

38. panta 3. punkts 2005. gada 14. aprīļa Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1961. gada 27. novembra); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko attiecas minētā konvencija.

BULGĀRIJA un SLOVĒNIJA

32. panta 2. punkts 1957. gada 18. decembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1957. gada 31. decembra).

ČEHIJAS REPUBLIKA un VĀCIJA

39. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts 2001. gada 27. jūlija Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (saglabā spēkā konvencijas, kuras noslēgusi bijusī Čehoslovāķijas Republika un bijusī Vācijas Demokrātiskā Republika attiecībā uz personām, kas jau ir saņēmušas pensiju pirms 1996. gada; ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti vienā no līgumslēdzējām pusēm tām personām, kuras 2002. gada 1. septembrī jau ir saņēmušas pensiju par šiem periodiem no citas līgumslēdzējas valsts un kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir tās teritorijā).

ČEHIJAS REPUBLIKA un KIPRA

32. panta 4. punkts 1999. gada 19. janvāra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (nosaka kompetenci nodarbinātības periodu aprēķināšanai, kas izpildīti saskaņā ar atbilstīgo 1976. gada konvenciju); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

ČEHIJAS REPUBLIKA un LUKSEMBURGA

52. panta 8. punkts 2000. gada 17. novembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus politiskajiem bēgļiem).

ČEHIJAS REPUBLIKA un AUSTRIJA

32. panta 3. punkts 1999. gada 20. jūlija Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1961. gada 27. novembra); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

ČEHIJAS REPUBLIKA un SLOVĀKIJA

12., 20. un 33. pants 1992. gada 29. oktobra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (12. pantā noteikta kompetence apgādnieka zaudējuma pabalsta piešķiršanai; 20. pantā noteikta kompetence apdrošināšanas periodu aprēķināšanai, kas izpildīti līdz dienai, kad beidza pastāvēt Čehijas un Slovēķijas Federatīvā Republika; 33. pantā noteikta kompetence par pensiju maksāšanu, kas piešķirtas līdz dienai, kad beidza pastāvēt Čehijas un Slovēķijas Federatīvā Republika).

DĀNIJA un SOMIJA

7. pants 2003. gada 18. augusta Ziemeļvalstu Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (attiecas uz papildu ceļa izdevumu segšanu, slimības gadījumā, uzturoties citā Ziemeļvalstī, saistībā ar ko izmaksas par atgriešanos mītnes valstī ir lielākas).

DĀNIJA un ZVIEDRIJA

7. pants 2003. gada 18. augusta Ziemeļvalstu Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (attiecas uz papildu ceļa izdevumu segšanu, slimības gadījumā, uzturoties citā Ziemeļvalstī, saistībā ar ko izmaksas par atgriešanos mītnes valstī ir lielākas).

VĀCIJA un SPĀNIJA

45. panta 2. punkts 1973. gada 4. decembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (diplomātisko un konsulāro iestāžu pārstāvēniecība).

VĀCIJA un FRANCIJA

- a) 1950. gada 10. jūlija 4. papildnolīgums tajā pašā dienā noslēgtajai Vispārējai konvencijai, kā izklāstīts 1955. gada 18. jūnija 2. papildnolīgumā (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti laikā no 1940. gada 1. jūlija līdz 1950. gada 30. jūnijam);
- b) Minētā 2. papildnolīguma I sadaļa (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti līdz 1945. gada 8. maijam);
- c) 6., 7. un 8. punkts 1950. gada 10. jūlija Vispārējā protokolā, kas pievienots tajā pašā dienā noslēgtajai Vispārējai konvencijai (administratīvie pasākumi);
- d) II, III un IV sadaļa 1963. gada 20. decembra Nolīgumā (sociālais nodrošinājums Zāras federālajā zemē).

VĀCIJA un LUKSEMBURGA

4., 5., 6. un 7. pants 1959. gada 11. jūlija Konvencijā (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti no 1940. gada septembra līdz 1946. gada jūnijam).

VĀCIJA un UNGĀRIJA

40. panta 1. punkta b) apakšpunkts 1998. gada 2. maija Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (saglabā spēkā konvenciju, kuru noslēgusi bijusī Vācijas Demokrātiskā Republika un Ungārija attiecībā uz personām, kas jau ir saņēmušas pensiju pirms 1996. gada).

VĀCIJA un NĪDERLANDE

2. un 3. pants 1956. gada 21. decembra 4. papildnolīgumā 1951. gada 29. marta Konvencijai (tādu tiesību nokārtošana, ko periodā no 1940. gada 13. maija līdz 1945. gada 1. septembrim ieguva Nīderlandes darba ņēmēji saskaņā ar Vācijas sociālā nodrošinājuma sistēmu).

VĀCIJA un AUSTRIJA

- a) 1. panta 5. punktu un 8. pantu 1978. gada 19. jūlija Konvencijā par apdrošināšanu bezdarba gadījumam, kā arī 10. pantu minētās konvencijas Nobeiguma protokolā (bezdarbnieka pabalsti, ko pierobežas darba ņēmējam piešķir valsts, kurā personas iepriekš bija nodarbinātas) turpina piemērot attiecībā uz personām, kas bija pierobežas darba ņēmēji 2005. gada 1. janvārī vai pirms minētas dienas un kas līdz 2011. gada 1. janvārim ir kļuvušas par bezdarbniekiem.
- b) 14. panta 2. punkta g), h), i) un j) apakšpunkts 1995. gada 4. oktobra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (kompetenču sadalījums starp abām valstīm par agrākiem apdrošināšanas gadījumiem un iegūtiem apdrošināšanas periodiem); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

VĀCIJA un POLIJA

- a) 1975. gada 9. oktobra Konvencija par vecuma un darbā gūto traumu pensijām saskaņā ar nosacījumiem un darbības jomu, kas noteikti 27. panta 2. līdz 4. punktā 1990. gada 8. decembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (patur spēkā saskaņā ar 1975. gada konvenciju noteikto tiesisko statusu personām, kas apmetušies uz pastāvīgu dzīvi Vācijas vai Polijas teritorijā pirms 1991. gada 1. janvāra un kas arvien dzīvo turpat);
- b) 27. panta 5. punkts un 28. panta 2. punkts 1990. gada 8. decembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (patur spēkā tiesības uz pensiju, ko izmaksā, pamatojoties uz 1957. gada konvenciju starp bijušo Vācijas Demokrātisko Republiku un Poliju; ieskaita apdrošināšanas periodus, ko Polijas darbinieki izpildījuši saskaņā ar 1988. gada konvenciju starp bijušo Vācijas Demokrātisko Republiku un Poliju).

VĀCIJA un RUMĀNIJA

28. panta 1. punkta b) apakšpunkts 2005. gada 8. aprīļa Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (saglabā spēkā konvenciju, kuru noslēgusi bijusī Vācijas Demokrātiskā Republika un Rumānija attiecībā uz personām, kas jau ir saņēmušas pensiju pirms 1996. gada).

VĀCIJA un SLOVĒNIJA

42. pants 1997. gada 24. septembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (tādu tiesību nokārtošana, kas iegūtas līdz 1956. gada 1. janvārim saskaņā ar otras līgumslēdzējas valsts sociālā nodrošinājuma sistēmu); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

VĀCIJA un SLOVĀKIJA

29. panta 1. punkta otrā un trešā daļa 2002. gada 12. septembra Nolīgumā (saglabā spēkā konvenciju, kuru noslēgusi bijusī Čehoslovākijas Republika un bijusī Vācijas Demokrātiskā Republika attiecībā uz personām, kas jau ir saņēmušas pensiju pirms 1996. gada; ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti vienā no Līgumslēdzējām pusēm tām personām, kas 2003. gada 1. decembrī jau ir saņēmušas pensiju par šiem periodiem no citas līgumslēdzējas valsts, un kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir tās teritorijā).

VĀCIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

- a) 7. panta 5. un 6. punkts 1960. gada 20. aprīļa Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (tiesību akti, ko piemēro civilpersonām, kuras atrodas dienestā bruņotajos spēkos);
- b) 5. panta 5. un 6. punkts 1960. gada 20. aprīļa Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (tiesību akti, ko piemēro civilpersonām, kuras atrodas dienestā bruņotajos spēkos).

ĪRIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

19. panta 2. punkts 2004. gada 14. septembra Nolīgumā par sociālo nodrošinājumu (attiecas uz dažu ar invaliditātes kredītu pārskaitīšanu un ieskaitīšanu).

SPĀNIJA un PORTUGĀLE

22. pants 1969. gada 11. jūnija Vispārējā konvencijā (bezdarbnieka pabalsta pārvešana). Šis ieraksts ir derīgs divus gadus no šīs regulas piemērošanas dienas.

ITĀLIJA un SLOVĒNIJA

- a) Nolīgums par savstarpējo saistību regulējumu sociālajā apdrošināšanā, atsaucoties uz 7. punktu XIV pielikumā Miera nolīgumam, kas noslēgts 1959. gada 5. februārī, apmainoties ar notām (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti līdz 1954. gada 18. decembrim); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko minētais nolīgums attiecas.
- b) 45. panta 3. punkts 1997. gada 7. jūlija Konvencijā par sociālo nodrošinājumu, kas skar Brīvās Triestas teritorijas bijušo B zonu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti līdz 1956. gada 5. oktobrim); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko minētā konvencija attiecas.

LUKSEMBURGA un PORTUGĀLE

1997. gada 10. marta Nolīgums (par lēmumu atzīšanu, ko iestādes vienā no Līgumslēdzējām pusēm pieņēmušas attiecībā uz to personu invaliditāti, kas iesniegušas pieteikumu pensijām iestādēs citā Līgumslēdzējā pusē).

LUKSEMBURGA un SLOVĀKIJA

50. panta 5. punkts 2002. gada 23. maija Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus politiskajiem bēgļiem).

UNGĀRIJA un AUSTRIJA

36. panta 3. punkts 1999. gada 31. marta Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (tādu apdrošināšanas periodu aprēķināšana, kas izpildīti līdz 1961. gada 27. novembrim); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

UNGĀRIJA un SLOVĒNIJA

31. pants 1957. gada 7. oktobra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1956. gada 29. maija); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

UNGĀRIJA un SLOVĀKIJA

34. panta 1. punkts 1959. gada 30. janvāra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (konvencijas 34. panta 1. punktā noteikts, ka apdrošināšanas periodi, kas piešķirti pirms konvencijas parakstīšanas dienas, ir tās Līgumslēdzējas valsts apdrošināšanas periodi, kuras teritorijā bija pastāvīgā dzīvesvieta personai, kurai uz tiem ir tiesības); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

AUSTRIJA un POLIJA

33. panta 3. punkts 1998. gada 7. septembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1961. gada 27. novembra); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

AUSTRIJA un RUMĀNIJA

37. panta 3. punkts 2005. gada 28. oktobra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1961. gada 27. novembra); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

AUSTRIJA un SLOVĒNIJA

37. pants 1997. gada 10. marta Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1956. gada 1. janvāra); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

AUSTRIJA un SLOVĀKIJA

34. panta 3. punkts 2001. gada 21. decembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1961. gada 27. novembra); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

SOMIJA un ZVIEDRIJA

7. pants 2003. gada 18. augusta Ziemeļvalstu Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (attiecas uz papildu ceļa izdevumu segšanu, slimības gadījumā, uzturoties citā Ziemeļvalstī, saistībā ar ko izmaksas par atgriešanos mītnes valstī ir lielākas).”.

C. III pielikumu aizstāj ar šādu pielikumu:

“III PIELIKUMS

IEROBEŽOJUMI ATTIECĪBĀ UZ TIESĪBĀM SAŅEMT PABALSTUS NATŪRĀ PAR PĀRROBEŽU DARBA ŅĒMĒJA ĢIMENES LOCEKĻIEM (minēts 18. panta 2. punktā)

DĀNIJA

IGAUNIJA (šis ieraksts būs spēkā periodā, kas minēts 87. panta 10.a punktā)

ĪRIJA

SPĀNIJA (šis ieraksts būs spēkā periodā, kas minēts 87. panta 10.a punktā)

ITĀLIJA (šis ieraksts būs spēkā periodā, kas minēts 87. panta 10.a punktā)

LIETUVA (šis ieraksts būs spēkā periodā, kas minēts 87. panta 10.a punktā)

UNGĀRIJA (šis ieraksts būs spēkā periodā, kas minēts 87. panta 10.a punktā)

NĪDERLANDE (šis ieraksts būs spēkā periodā, kas minēts 87. panta 10.a punktā)

SOMIJA

ZVIEDRIJA

APVIENOTĀ KARALISTE”.

D. IV pielikumu groza šādi:

1) pēc ieraksta “BEĻĢIJA” iekļauj šādus ierakstus:

“BULGĀRIJA

ČEHIJAS REPUBLIKA”;

2) svītro ierakstu “ITĀLIJA”;

3) pēc ieraksta “FRANCIJA” iekļauj ierakstu “KIPRA”;

4) pēc ieraksta “LUKSEMBURGA” iekļauj šādus ierakstus:

“UNGĀRIJA

NĪDERLANDE”;

5) Pēc ieraksta “AUSTRIJA” iekļauj šādus ierakstus:

“POLIJA

SLOVĒNIJA”.

E. VI pielikumu groza šādi:

1) pielikuma sākumā iekļauj šādus ierakstus:

“ČEHIJAS REPUBLIKA

Pilna apmēra invaliditātes pensija personām, kurām pilnīga darba nespēja ir radusies pirms astoņpadsmit gadu vecuma sasniegšanas un kuras attiecīgajā periodā nav bijušas apdrošinātas (Pensiju apdrošināšanas likuma Nr. 155/1995 Coll. 42.iedaļa).

IGAUNIJA

a) Invaliditātes pensijas, kas saskaņā ar Valsts pabalstu likumu ir piešķirtas līdz 2000. gada 1. aprīlim un kuras saglabā saskaņā ar Valsts pensiju apdrošināšanas likumu.

b) Valsts pensijas, kas, pamatojoties uz invaliditāti, piešķirtas saskaņā ar Valsts pensiju apdrošināšanas likumu.

c) Invaliditātes pensijas, kas piešķirtas saskaņā ar Likumu par dienestu Bruņotajos spēkos, Policijas dienesta likumu, Prokuratūras likumu, Likumu par tiesnešu statusu, Likumu par Parlamenta locekļu atalgojumu, pensijām un citām sociālajām garantijām un Likumu par Republikas prezidenta amata atalgojumu.”;

2) pozīcijas “A. GRIEĶIJA” un “B. ĪRIJA” attiecīgi aizstāj ar “ĪRIJA” un “GRIEĶIJA”;

3) ierakstu pozīcijā “ĪRIJA” pārvieto pirms ieraksta pozīcijā “GRIEĶIJA” un aizstāj ar šādu ierakstu:

“2005. gada Konsolidētā sociālās labklājības likuma 2. daļas 17. nodaļa.”;

4) pēc ieraksta pozīcijā “GRIEĶIJA” iekļauj šādu ierakstu:

“LATVIJA

III grupas invaliditātes pensijas saskaņā ar 16. panta 1. punkta 2) apakšpunktu 1996. gada 1. janvāra likumā “Par valsts pensijām”.”;

5) pozīcijas nosaukumu “C. SOMIJA” ir aizstāj ar “SOMIJA”, un attiecīgo ierakstu aizstāj ar šādu ierakstu:

“SOMIJA

Valsts pensijas invalīdiem kopš dzimšanas vai personām, kam invaliditāte iestājusies kopš bērnības (Likums par valsts pensijām (568/2007)).

Invaliditātes pensijas, kas noteiktas saskaņā ar pārejas noteikumiem un ir piešķirtas līdz 1994. gada 1. janvārim (Likuma par valsts pensijām izpildes likums, 569/2007).”;

6) Pozīciju nosaukumus “D. ZVIEDRIJA” un “E. APVIENOTĀ KARALISTE” attiecīgi aizstāj ar “ZVIEDRIJA” un “APVIENOTĀ KARALISTE”.

F. VII pielikumu groza šādi:

1) tabulās ar nosaukumu “BEĻĢIJA” un “FRANCIJA” svītro rindas par Luksemburgu;

2) svītro tabulu ar nosaukumu “LUKSEMBURGA”.

G. VIII pielikumu aizstāj ar šādu pielikumu:

“VIII PIELIKUMS

GADĪJUMI, KAD NEIZMANTO PROPORCIONĀLO APRĒĶINU VAI TAS NAV PIEMĒROJAMS (52. panta 4. punkts un 52. panta 5. punkts)

1. daļa: Gadījumi, kad saskaņā ar 52. panta 4. punktu proporcionālo aprēķinu neizmanto

DĀNIJA

Visi pieteikumi uz pensijām, kas minētas likumā par sociālajām pensijām, izņemot IX pielikumā minētās pensijas.

ĪRIJA

Visi pieteikumi valsts pensijām (uz pāreju balstītām), valsts pensijām (uz iemaksām balstītām), atraītnes pensijām (uz iemaksām balstītām) un atraītna (uz iemaksām balstītām) pensijām.

KIPRA

Visi pieteikumi vecuma pensijām, invaliditātes pensijām, atraītnes un atraītna pensijām.

LATVIJA

- a) Visi pieteikumi invaliditātes pensijām (1996. gada 1. janvāra likums "Par valsts pensijām").
- b) Visi pieteikumi apgādnieka zaudējuma pensijām (1996. gada 1. janvāra likums "Par valsts pensijām"; 2001. gada 1. jūlija Valsts fondēto pensiju likums).

LIETUVA

Visi pieteikumi valsts sociālās apdrošināšanas apgādnieka zaudējuma pensijām, kas aprēķinātas, balstoties uz apgādnieka zaudējuma pensijas pamatsummu (Likums par valsts sociālās apdrošināšanas pensijām).

NĪDERLANDE

Visi pieteikumi vecuma pensijām saskaņā ar likumu par vispārējo vecuma apdrošināšanu (AOW).

AUSTRIJA

- a) Visi pieteikumi pabalstiem saskaņā ar 1955. gada 9. septembra Federālo likumu par vispārējo sociālo apdrošināšanu — ASVG, 1978. gada 11. oktobra Federālo likumu par tirdzniecībā un komercdarbībā iesaistītu pašnodarbinātu personu sociālo apdrošināšanu — GSVG, 1978. gada 11. oktobra Federālo likumu par pašnodarbinātu lauksaimnieku sociālo apdrošināšanu — BSGV un 1978. gada 30. novembra Federālo likumu par pašnodarbināto brīvo profesiju pārstāvju sociālo apdrošināšanu (FSVG).
- b) Visi pieteikumi invaliditātes pensijām, balstoties uz pensijas kontiem saskaņā ar 2004. gada 18. novembra Vispārējo pensiju aktu (APG).
- c) Visi pieteikumi apgādnieka zaudējuma pensijai, balstoties uz pensijas kontiem saskaņā ar 2004. gada 18. novembra Vispārējo pensiju likumu (APG), ja atbilstīgi 7. panta 2. punktam Vispārējā pensiju likumā (APG) papildu apdrošināšanas mēnešiem nav jāpiemēro pabalstu palielinājums.
- d) Visi pieteikumi Austrijas Provinču ārstu palātas (*Landesärztekammer*) invaliditātes un apgādnieka zaudējuma pensijai, kas balstās uz pamatnoteikumiem (pamata un jebkādi papildu pabalsti vai pamata pensija).
- e) Visi pieteikumi pabalstam par neatgriezenisku darba vietā gūtu invaliditāti un apgādnieka zaudējuma pabalstam, ko izmaksā no Austrijas Veterinārārstu palātas pensiju fonda.
- f) Visi pieteikumi darba vietā gūtas invaliditātes pabalstu, atraisītu un bāreņu pensiju saņemšanai atbilstīgi Austrijas Juru asociāciju sociālās nodrošināšanas iestāžu statūtu A daļai.

POLIJA

Visi pieteikumi invaliditātes pensijām, vecuma pensijām saskaņā ar noteikto pensiju sistēmu un apgādnieka zaudējuma pensiju.

PORTUGĀLE

Visi pieteikumi invaliditātes, vecuma un apgādnieka zaudējuma pensijas pieprasījumiem, izņemot gadījumus, kad kopējais to apdrošināšanas periodu ilgums, kas izpildīti saskaņā ar vairāk nekā vienas dalībvalsts tiesību aktiem, ir 21 kalendārais gads vai lielāks par to, kad valsts apdrošināšanas periodi ir 20 gadi vai mazāki un kad aprēķinu veic saskaņā ar 11. pantu 2002. gada 19. februāra Dekrētā Nr. 35/2002.

SLOVĀKIJA

- a) Visi pieteikumi apgādnieka zaudējuma pensijai (atraitnēm, atraitņiem, bāreņiem), ko aprēķina saskaņā ar tiesību aktiem, kas ir spēkā līdz 2004. gada 1. janvārim un kuras apmēru nosaka pēc pensijas, ko iepriekš oficiāli maksāja mirušajam.
- b) Visi pieteikumi pensijām, ko aprēķina saskaņā ar Likumu Nr. 461/2003 Coll. Par sociālo nodrošinājumu, ņemot vērā grozījumus.

ZVIEDRIJA

Visi pieteikumi garantijas pensijai vecuma pensijas veidā (Likums 1998:702) un vecuma pensijai papildu pensijas veidā (Likums 1998:674).

APVIENOTĀ KARALISTE

Visi pieteikumi par izdienas pensiju, atraisītu pabalstu un apbedīšanas pabalstu, izņemot tos, attiecībā uz kuriem:

- a) taksācijas gada laikā, kurš sākas 1975. gada 6. aprīlī vai vēlāk:
 - i) attiecīgā persona ir bijusi izpildījusi apdrošināšanas, nodarbinātības vai dzīvesvietas periodus saskaņā ar Apvienotās Karalistes un citas dalībvalsts tiesību aktiem, un viens (vai vairāki) no taksācijas gadiem nav uzskatīti par kvalificējošu gadu Apvienotās Karalistes tiesību aktu nozīmē;

- ii) apdrošināšanas periodus, kas izpildīti saskaņā ar Apvienotajā Karalistē spēkā esošajiem tiesību aktiem attiecībā uz periodiem pirms 1948. gada 5. jūlija, ņemtu vērā regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta nolūkā, piemērojot apdrošināšanas, nodarbinātības vai dzīvesvietas periodus saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem.

Visi pieteikumi par papildu pensiju saskaņā ar 1992. gada Sociālās apdrošināšanas iemaksu un pabalstu likuma 44. iedaļu un 1992. gada Sociālās apdrošināšanas iemaksu un pabalstu (Ziemeļīrija) likuma 44. iedaļu.

2. daļa: Gadījumi, kad piemēro 52. panta 5. punktu

BULGĀRIJA

Vecuma pensijas no obligātās pensiju papildapdrošināšanas saskaņā ar Sociālās apdrošināšanas kodeksa II daļas II sadaļu.

IGAUNĪJA

Obligāto maksājumu vecuma pensiju sistēma.

FRANCIJA

Pamata vai papildu sistēmas, kurās vecuma pabalstus aprēķina, ņemot vērā pensionēšanās punktus.

LATVIJA

Vecuma pensijas (1996. gada 1. janvāra likums "Par valsts pensijām". 2001. gada 1. jūlija Valsts fondēto pensiju likums).

UNGĀRIJA

Pensijas pabalsti, kas balstās uz dalību privātos pensiju fondos.

AUSTRIJA

- Vecuma pensijas, balstoties uz pensijas kontiem saskaņā ar 2004. gada 18. novembra Vispārējo pensiju likumu (APG).
- Obligātās izmaksas saskaņā ar 41. pantu 2001. gada 28. decembra Federālajā likumā BGBI I Nr. 154 par vispārējo Austrijas farmaceitu algu fondu (*Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich*).
- Austrijas Provinču ārstu kameras izdienas pensija un priekšlaicīgas pensionēšanas pensijas, kas balstās uz pamatnoteikumiem (pamata un jebkādi papildu pabalsti vai pamata pensija), un visas Austrijas Provinču ārstu kameras pensijas, kas balstās uz papildu noteikumiem (papildu vai individuālā pensija).
- Vecuma pabalsts, ko sniedz Austrijas Veterināro ķirurgu kameras pensiju fonds.
- Pabalsti saskaņā ar A un B daļu Austrijas Juristu asociāciju sociālās nodrošināšanas iestāžu statūtos, izņemot pieteikumus invaliditātes, atraisītu un bāreņu pensiju saņemšanai atbilstīgi Austrijas Juristu asociāciju sociālās nodrošināšanas iestāžu statūtu A daļai.
- Pabalsti, ko izmaksā Federālās arhitektu un konsultējošo inženieru kameras sociālās nodrošināšanas iestādes un kas paredzēti 1993. gada Austrijas Civilinženieru kameras aktā (*Ziviltechnikerkammergesetz*) un sociālās nodrošināšanas iestāžu statūtos, izņemot pabalstus par darba vietā gūtu invaliditāti un apgādnieku zaudējuma pabalstus, kas izriet no pēdējiem minētajiem pabalstiem.
- Pabalsti, ko izmaksā saskaņā ar Federālās profesionālo grāmatvežu un nodokļu konsultantu kameras sociālās nodrošināšanas statūtiem, kā tas noteikts Austrijas profesionālo grāmatvežu un nodokļu konsultantu aktā (*Wirtschaftstreuhänderberufsgesetz*).

POLIJA

Vecuma pensijas saskaņā ar fiksētu iemaksu sistēmu.

SLOVĒNIJA

Pensija no obligātās papildu pensijas apdrošināšanas.

SLOVĀKIJA

Obligātais vecuma pensijas uzkrājums.

ZVIEDRIJA

Uz ienākumiem balstīta pensija un prēmiju pensija (Likums 1998:674).

APVIENOTĀ KARALISTE

Progresīva pensija, kuru maksā atbilstīgi 1965. gada Valsts apdrošināšanas likuma 36. un 37. iedaļai un 1966. gada Valsts apdrošināšanas likuma (Ziemeļīrija) 35. un 36. iedaļai.”.

H. IX pielikumu groza šādi:

1) pielikuma I daļā:

- a) Pozīciju nosaukumus “A. BEĻĢIJA”, “B. DĀNIJA”, “C. GRIEĶIJA”, “D. SPĀNIJA”, “E. FRANCIJA”, “F. ĪRIJA”, “G. NĪDERLANDE”, “H. SOMIJA” un “I. ZVIEDRIJA” attiecīgi aizstāj ar “BEĻĢIJA”, “DĀNIJA”, “GRIEĶIJA”, “SPĀNIJA”, “FRANCIJA”, “ĪRIJA”, “NĪDERLANDE”, “SOMIJA” un “ZVIEDRIJA”;
- b) ierakstu pozīcijā “ĪRIJA” pārvieto aiz ieraksta pozīcijā “DĀNIJA” un pirms ieraksta “GRIEĶIJA”;
- c) pēc ieraksta pozīcijā “FRANCIJA” iekļauj šādu ierakstu:

“LATVIJA

III grupas invaliditātes pensijas saskaņā ar 16. panta 1. punkta 2) apakšpunktu 1996. gada 1. janvāra likumā “Par valsts pensijām.”;

- d) ierakstam pozīcijā “NĪDERLANDE” pievieno šādu tekstu:

“2005. gada 10. novembra Likums par darbu un ienākumiem atbilstīgi darbaspējām (WIA).”;

- e) ierakstu pozīcijā “SOMIJA” aizstāj ar šādu ierakstu:

“Valsts pensijas invalīdiem kopš dzimšanas vai personām, kam invaliditāte iestājusies kopš bērnības (Likums par valsts pensijām (568/2007).

Valsts pensijas un dzīvesbiedru pensijas, kas noteiktas saskaņā ar pārejas noteikumiem un kas piešķirtas līdz 1994. gada 1. janvārim (Valsts pensiju likuma izpildes likums, 569/2007).

Bērna pensijas papildu summa, aprēķinot neatkarīgu pabalstu saskaņā ar Valsts pensiju likumu (Valsts pensiju likums, 568/2007).”;

- f) ierakstu pozīcijā “ZVIEDRIJA” aizstāj ar šādu ierakstu:

“No ienākumiem atkarīgi slimības pabalsti un kompensācija par bezdarbību Zviedrijā (Likums 1962:381).

Zviedrijas garantijas pensijas un garantijas piemaksas, kas ir aizstājušas Zviedrijas pilna apmēra valsts pensijas, ko noteica saskaņā ar noteikumiem par valsts pensiju, kurus piemēroja līdz 1993. gada 1. janvārim, un valsts pensija, kas piešķirta pilnā apmērā saskaņā ar pārejas noteikumiem, kurus piemēro no minētās dienas.”;

2) pielikuma II daļā:

- a) pozīcijas nosaukumus “A.VĀCIJA”, “B.SPĀNIJA”, “C.ITĀLIJA”, “D.LUKSEMBURGA”, “E.SOMIJA” un “F.ZVIEDRIJA” attiecīgi aizstāj ar “VĀCIJA”, “SPĀNIJA”, “ITĀLIJA”, “LUKSEMBURGA”, “SOMIJA” un “ZVIEDRIJA”;
- b) pēc ieraksta pozīcijā “ITĀLIJA” iekļauj šādus ierakstus:

“LATVIJA

Apgādnieka zaudējuma pensija, ko aprēķina, pamatojoties uz iespējamo apdrošināšanas stāža periodu (23. panta 8. punkts 1996. gada 1. janvāra likumā “Par valsts pensijām”).

LIETUVA

- a) Valsts sociālās apdrošināšanas darba nespējas pensijas, ko maksā saskaņā ar Likumu par valsts sociālās apdrošināšanas pensijām.
- b) Valsts sociālās apdrošināšanas apgādnieka zaudējuma pensijas un bāreņa pensijas, ko saskaņā ar Likumu par valsts sociālās apdrošināšanas pensijām aprēķina, pamatojoties uz mirušās personas darba nespējas pensiju.”;
- c) pēc ieraksta pozīcijā “LUKSEMBURGA” iekļauj šādu ierakstu:

“SLOVĀKIJA

- a) Slovērijas invaliditātes pensija un atbilstīgi tai aprēķināta apgādnieka zaudējuma pensija;

- b) invaliditātes pensija personai, kas kļuvusi par invalīdu, būdama apgādājams bērns, un attiecībā uz kuru uzskata, ka tā ir izpildījusi noteikto apdrošināšanas periodu (70. panta 2. punkts, 72. pants 3. punkts un 73. panta 3. un 4. punkts Likumā Nr. 461/2003 par sociālo apdrošināšanu, ar grozījumiem).”;

3) pielikuma III daļā:

ierakstu "Ziemeļvalstu 1992. gada 15. jūnija Konvencija par sociālo nodrošinājumu" aizstāj ar šādu ierakstu: "Ziemeļvalstu 2003. gada 18. augusta konvencija par sociālo nodrošinājumu."

I. X pielikumu aizstāj ar šādu pielikumu:

"X PIELIKUMS

ĪPAŠI NO IEMAKSĀM NEATKARĪGI NAUDAS PABALSTI (70. panta 2. punkta c) apakšpunkts)

BEĻĢIJA

- a) Ienākumu aizstāšanas pabalsts (1987. gada 27. februāra likums);
- b) garantēti ienākumi veciem cilvēkiem (2001. gada 22. marta likums).

BULGĀRIJA

Sociālā vecuma pensija (Sociālās apdrošināšanas kodeksa 89. pants).

ČEHIJAS REPUBLIKA

Sociālais pabalsts (Valsts sociālā atbalsta likums Nr. 117/1995 Sb.).

DĀNIJA

Mājokļu izmaksas pensionāriem (Likums par individuālu mājokļu pabalstu, konsolidēts ar 1995. gada 29. marta Likumu Nr. 204).

VĀCIJA

- a) Iztikas minimums veciem cilvēkiem un personām, kurām saskaņā ar Sociālā kodeksa XII grāmatas 4. nodaļu ir pazeminātas ienākumu gūšanas spējas;
- b) Pabalsti, lai saskaņā ar pamatnoteikumiem segtu iztikas izmaksas darba meklētājiem, izņemot gadījumus, kad attiecībā uz šiem pabalstiem nav ievērotas prasības, kas noteiktas saistībā ar pagaidu piemaksas piešķiršanu pēc bezdarbnieka pabalsta saņemšanas (Sociālā kodeksa II grāmatas 24. panta 1. punkts).

IGAUNIJA

- a) Pieaugušo invaliditātes pabalsts (1999. gada 27. janvāra Likums par invalīdiem izmaksājamiem sociāliem pabalstiem);
- b) bezdarbnieka valsts pabalsts (2005. gada 29. septembra Darba tirgus pakalpojumu un atbalsta likums).

ĪRIJA

- a) Darba meklētāju pabalsts (2005. gada Konsolidētā sociālās labklājības likuma 3. daļas 2. nodaļa);
- b) no iemaksām neatkarīga valsts pensija (2005. gada Konsolidētā sociālās labklājības likuma 3. daļas 4. nodaļa);
- c) atrašies (no iemaksām neatkarīga) pensija un atrašies (no iemaksām neatkarīga) pensija (2005. gada Konsolidētā sociālās labklājības likuma 3. daļas 6. nodaļa);
- d) invaliditātes pabalsts (2005. gada Konsolidētā sociālās labklājības likuma 3. daļas 10. nodaļa);
- e) mobilitātes pabalsts (1970. gada Veselības aizsardzības likuma 61. sadaļa);
- f) pensijas neredzīgajiem (2005. gada Konsolidētā sociālās labklājības likuma 3. daļas 5. nodaļa).

GRIEKIJA

Īpaši pabalsti vecākiem cilvēkiem (Likums 1296/82).

SPĀNIJA

- a) Minimālo ienākumu garantija (1982. gada 7. aprīļa Likums Nr. 13/82);
- b) naudas pabalsti vecu cilvēku un darba nespējīgu invalīdu atbalstam (Karaļa 1981. gada 24. jūlija Dekrēts Nr. 2620/81);
- c) i) no iemaksām neatkarīgas invaliditātes un vecuma pensijas atbilstīgi 38. panta 1. punktam Vispārējā sociālā nodrošinājuma likuma konsolidētajā dokumentā, kas apstiprināts ar Karaļa 1994. gada 20. jūnija Likuma dekrētu Nr. 1/1994, un

- ii) pabalsti, ar ko papildina iepriekš minētās pensijas, kā noteikts autonomo kopienu tiesību aktos, ja ar tādiem papildinājumiem garantē minimālus ienākumus iztikai, ņemot vērā ekonomisko un sociālo stāvokli attiecīgā autonomā kopienā;
- d) pabalsti mobilitātes veicināšanai un transporta izmaksu kompensācijai (1982. gada 7. aprīļa Likums Nr. 13/1982).

FRANCIJA

- a) Papildu pabalsti no šādiem avotiem:
 - i) Īpašā invaliditātes fonda un
 - ii) Vecu cilvēku solidaritātes fonda saistībā ar iegūtām tiesībām (1956. gada 30. jūlija Likums, kas kodificēts Sociālā nodrošinājuma kodeksa VIII grāmatā);
- b) pieaugušo invaliditātes pabalsts (1975. gada 30. jūnija Likums, kas kodificēts Sociālā nodrošinājuma kodeksa VIII grāmatā);
- c) īpašais pabalsts (1952. gada 10. jūlija Likums, kas kodificēts Sociālā nodrošinājuma kodeksa VIII grāmatā) saistībā ar iegūtām tiesībām;
- d) vecuma solidaritātes pabalsts (2004. gada 24. jūnija Rīkojums, kas kodificēts Sociālā nodrošinājuma kodeksa VIII grāmatā), no 2006. gada 1. janvāra.

ITĀLIJA

- a) Sociālas pensijas personām, kam nav iztikas līdzekļu (1969. gada 30. aprīļa Likums Nr. 153);
- b) pensijas un pabalsti civilpersonām, kas ir invalīdi vai kam ir īpašas vajadzības (1971. gada 30. marta Likums Nr. 118, 1980. gada 11. februāra Likums Nr. 18 un 1988. gada 23. novembra Likums Nr. 508);
- c) pensijas un pabalsti nedzirdīgiem un mēmiem (1970. gada 26. maija Likums Nr. 381 un 1988. gada 23. novembra Likums Nr. 508);
- d) pensijas un pabalsti neredzīgām civilpersonām (1970. gada 27. maija Likums Nr. 382 un 1988. gada 23. novembra Likums Nr. 508);
- e) piemaksas pie minimālās pensijas (1952. gada 4. aprīļa Likums Nr. 218, 1983. gada 11. novembra Likums Nr. 638 un 1990. gada 29. decembra Likums Nr. 407);
- f) piemaksas pie invaliditātes pabalstiem (1984. gada 12. jūnija Likums Nr. 222);
- g) sociālais pabalsts (1995. gada 8. augusta likums Nr. 335);
- h) sociālais pabalsts (1. panta 1. un 12. punkts 1988. gada 29. decembra Likumā Nr. 544 un tā turpmākos grozījumos).

KIPRA

- a) Sociālā pensija (1995. gada Likums par sociālām pensijām (Likums 25(I)/95) ar grozījumiem);
- b) invaliditātes pabalsts smagu kustību traucējumu gadījumos (Ministru Padomes 1992. gada 16. oktobra Lēmums Nr. 38210, 1994. gada 1. augusta Lēmums Nr. 41370, 1997. gada 11. jūnija Lēmums Nr. 46183 un 2001. gada 16. maija Lēmums Nr. 53675);
- c) īpašs pabalsts neredzīgām personām (1996. gada Īpašo pabalstu likums (Likums 77(I)/96) ar grozījumiem).

LATVIJA

- a) Valsts sociālā nodrošinājuma pabalsts (2003. gada 1. janvāra Valsts sociālo pabalstu likums);
- b) pabalsts transporta izdevumu kompensēšanai invalīdiem, kuriem ir apgrūtināta pārvietošanās (2003. gada 1. janvāra Valsts sociālo pabalstu likums).

LIETUVA

- a) Sociālās palīdzības pensija (5. pants 2005. gada likumā "Par valsts sociālajiem pabalstiem");
- b) sociālā pabalsta kompensācija (15. pants 2005. gada likumā "Par valsts sociālajiem pabalstiem");
- c) transporta izdevumu speciālā kompensācija invalīdiem, kuriem ir pārvietošanās problēmas (7. pants 2000. gada "Likumā par transporta izdevumu kompensācijām").

LUKSEMBURGA

Ienākumi personām ar smagu invaliditāti (2003. gada 12. septembra Likuma 1. panta 2. punkts), izņemot personas, kuras ir atzītas par invalīdiem, bet kuras strādā parastos darba tirgus apstākļos vai īpašos apstākļos.

UNGĀRIJA

- a) Gadskārtējais invaliditātes pabalsts (Ministru padomes Dekrēts Nr. 83/1987 (XII 27) par gadskārtējo invaliditātes pabalstu);
- b) no iemaksām neatkarīgs vecuma pabalsts (1993. gada III Likums par sociālo vadību un sociāliem pabalstiem);
- c) pabalsts transporta izdevumu kompensēšanai (Valdības Dekrēts Nr. 164/1995 (XII 27) par pabalstiem transporta izdevumu kompensēšanai personām ar smagu fizisku invaliditāti).

MALTA

- a) Papildu pabalsts (1987. gada Sociālā nodrošinājuma likums (Cap. 318), 73. iedaļa);
- b) vecuma pensija (1987. gada Sociālā nodrošinājuma likums (Cap. 318)).

NĪDERLANDE

- a) 1997. gada 24. aprīļa likums "Par darba nespējas pabalstu jauniešiem invalīdiem" (*Wajong*);
- b) 1986. gada 6. novembra likums "Par papildu pabalstiem" (*TW*).

AUSTRIJA

Kompensācijas piemaksa (1955. gada 9. septembra Federālais likums par vispārējo sociālo apdrošināšanu — ASVG, 1978. gada 11. oktobra Federālais likums par tirdzniecībā un komercdarbībā iesaistītu personu sociālo apdrošināšanu — GSVG un 1978. gada 11. oktobra Federālais likums par lauksaimnieku sociālo apdrošināšanu — BSVG).

POLIJA

Sociālā pensija (2003. gada 27. jūnija likums "Par sociālajām pensijām").

PORTUGĀLE

- a) No iemaksām neatkarīgā valsts vecuma un invaliditātes pensija (1980. gada 13. oktobra Dekrēts un likums Nr. 464/80);
- b) no iemaksām neatkarīga atraisītu pensija (Normatīvs 1981. gada 11. novembra dekrēts Nr. 52/81);
- c) solidaritātes piemaksa veciem cilvēkiem (2005. gada 29. decembra dekrēts Nr. 232/2005, kas grozīts ar 2006. gada 11. decembra dekrētu Nr. 236/2006).

SLOVĒNIJA

- a) Valsts pensija (1999. gada 23. decembra likums "Par pensiju un invaliditātes apdrošināšanu");
- b) ieņēmumu atbalsta maksājums pensionāriem (1999. gada 23. decembra likums "Par pensiju un invaliditātes apdrošināšanu");
- c) uzturēšanās pabalsts (1999. gada 23. decembra likums "Par pensiju un invaliditātes apdrošināšanu").

SLOVĀKIJA

- a) Līdz 2004. gada 1. janvārim izdarīta tādu pensiju apmēra korekcija, kuras ir vienīgais personas ienākumu avots;
- b) sociālās pensijas, kas piešķirtas līdz 2004. gada 1. janvārim.

SOMIJA

- a) mājokļu pabalsts pensionāriem (Likums par mājokļa pabalstu pensionāriem, 571/2007);
- b) darba tirgus atbalsts (Likums par bezdarbnieka pabalstu, 1290/2002);
- c) īpašs pabalsts imigrantiem (Likums par īpašu pabalstu imigrantiem, 1192/2002).

ZVIEDRIJA

- a) Piemaksas mājokļa uzturēšanai personām, kas saņem pensiju (Likums 2001:761);
- b) finanšu atbalsts veciem cilvēkiem (Likums 2001:853).

APVIENOTĀ KARALISTE

- a) Valsts pensiju kredīts (2002. gada likums "Par valsts pensiju kredītu" un Ziemeļīrijas 2002. gada likums "Par valsts pensiju kredītu");
- b) darba meklētāju pabalsti, ko aprēķina pēc gūtajiem ienākumiem (1995. gada Darba meklētāju likums un Ziemeļīrijas 1995. gada rīkojums "Par darba meklētājiem");

- c) ienākumu atbalsta maksājumi (1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem" un Ziemeļīrijas 1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem");
- d) iztikas pabalsti invalīdiem mobilitātes nodrošināšanai (1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem" un Ziemeļīrijas 1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem")."

J. XI pielikumu aizstāj ar šādu pielikumu:

"XI PIELIKUMS

ĪPAŠI DALĪBVALSTU TIESĪBU AKTU PIEMĒROŠANAS NOTEIKUMI (51. panta 3. punkts, 56. panta 1. punkts un 83. pants)

BEĻĢIJA

Nav.

BULGĀRIJA

Bulgārijas veselības apdrošināšanas likuma 33. panta 1. punktu piemēro visām personām, kam Bulgārija saskaņā ar šīs regulas III sadaļas 1. nodaļu ir kompetenta dalībvalsts.

ČEHIJAS REPUBLIKA

Nosakot ģimenes locekļus saskaņā ar 1. panta i) punktu, "dzīvesbiedrs" ietver arī reģistrētus partnerus, kā noteikts Čehijas Republikas Likumā 115/2006 Coll. par reģistrētām partnerattiecībām.

DĀNIJA

1. a) Aprēķinot pensiju saskaņā ar *lov om social pension* (sociālo pensiju likums) tādus nodarbinātības periodus nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, ko Dānijā izpildījusi tāda nodarbināta vai pašnodarbināta persona, kas bijusi pārrobežu darba ņēmējs vai sezonas strādnieks Dānijā, uzskata par dzīvesvietas periodiem, ko Dānijā izpildījis pārdzīvojušais laulātais, ciktāl šajā periodā šo pārdzīvojušo laulāto ar iepriekš minēto nodarbināto vai pašnodarbināto personu saistīja laulība, kas nebija šķirta *a mensa et thoro* vai faktiski šķirta raksturu nesaderības dēļ, un ar noteikumu, ka šajā periodā šis laulātais dzīvoja kādā citā dalībvalstī. Šajā punktā "sezonas darbs" ir tāds darbs, kas ir atkarīgs no gada laiku secības un automātiski atkārtojas katru gadu.
- b) Aprēķinot pensiju saskaņā ar *lov om social pension* (Sociālo pensiju likumu) tādus nodarbinātības periodus nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, ko saskaņā ar Dānijas tiesību aktiem līdz 1984. gada 1. janvārim izpildījusi tāda persona, kurai nepiemēro 2. punkta a) apakšpunktu, uzskata par dzīvesvietas periodiem, ko Dānijā izpildījis pārdzīvojušais laulātais, ciktāl šādā periodā šo pārdzīvojušo laulāto ar minēto personu saistīja laulība, kas nebija šķirta *a mensa et thoro* vai faktiski šķirta raksturu nesaderības dēļ, un ar noteikumu, ka šajā periodā šis laulātais dzīvoja kādā citā dalībvalstī.
- c) Periodus, kas jāņem vērā saskaņā ar a) un b) apakšpunktu,ņem vērā tad, ja tie sakrīt ar tādiem periodiem, kas ņemti vērā, aprēķinot pensiju, kura attiecīgajai personai pienākas saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem par obligāto apdrošināšanu, vai sakrīt ar tādiem periodiem, kuros attiecīgā persona saņēma pensiju saskaņā ar šādiem tiesību aktiem. Šos periodus tomēr ņem vērā tad, ja minētās pensijas summa gadā nesasniedz pusi no sociālās pensijas pamatsummas.
2. a) Neskarot regulas 6. pantu, personas, kas nav strādājušas algotu darbu vienā vai vairākās dalībvalstīs, ir tiesīgas saņemt Dānijas sociālo pensiju tikai tad, ja tās ir vai iepriekš ir bijušas Dānijas pastāvīgie iedzīvotāji vismaz trīs gadus saskaņā ar Dānijas tiesību aktu noteiktajiem vecuma ierobežojumiem. Saskaņā ar regulas 4. pantu Dānijas sociālajai pensijai, kuru var saņemt iepriekš minētās personas, nepiemēro 7. pantu.
- b) Iepriekš minētos noteikumus nepiemēro tiesībām Dānijas sociālo pensiju saņemt personu ģimenes locekļiem, kas strādā vai ir strādājušas algotu darbu Dānijā, vai studentiem vai to ģimenes locekļiem.
3. Uz bezdarbnieku pabalstu uz ierobežotu periodu, kurus atzīst *ledighedsydelse* ("elastīgā darba" sistēma) (1997. gada 10. jūnija Likums Nr. 455), attiecas šīs regulas 6. nodaļas III sadaļa. Ja bezdarbnieki dodas uz citu dalībvalsti, tiks piemērots 64. un 65. pants, ja šai dalībvalstij ir līdzīga nodarbinātības sistēma tādai pašai personu kategorijai.
4. Ja kāds Dānijas sociālās pensijas saņēmējs ir tiesīgs saņemt arī no citas dalībvalsts apgādnieka zaudējuma pabalstu, tad, īstenojot Dānijas tiesību aktus, šos pabalstus uzskata par vienu un tā paša veida pabalstiem regulas 53. panta 1. punkta nozīmē, tomēr ar nosacījumu, ka persona, kuras apdrošināšanas vai dzīvesvietas periodi kalpo par pamatu apgādnieka zaudējuma pabalsta aprēķināšanai, ir turklāt ieguvusi tiesības uz Dānijas sociālo pensiju.

VĀCIJA

1. Neskarot regulas 5. panta a) punktu un *Sozialgesetzbuch VI* (Sociālā kodeksa VI sējums) 5. panta 4. punkta 1. apakšpunktu, persona, kura saņem pilnu vecuma pensiju saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, var lūgt, lai to obligāti apdrošina atbilstīgi Vācijas pensiju apdrošināšanas sistēmai.
2. Neskarot regulas 5. panta a) punktu un *Sozialgesetzbuch VI* (Sociālā kodeksa VI sējums) 7. panta 1. un 3. punktu, persona, kas ir obligātā kārtā apdrošināta citā dalībvalstī vai saņem vecuma pensiju saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, var pievienoties brīvprātīgās apdrošināšanas sistēmai Vācijā.
3. Lai saskaņā ar SGB V § 47(1), SGB VII §47(1) un *Reichsversicherungsordnung* §200(2) piešķirtu naudas pabalstus apdrošinātām personām, kas dzīvo citā dalībvalstī, Vācijas apdrošināšanas sistēmas aprēķina neto izmaksājamo summu, ko izmanto, lai novērtētu pabalstus tā, it kā apdrošinātā persona dzīvotu Vācijā, ja vien apdrošinātā persona nelūdz novērtējumu, kas balstīts uz neto samaksu, ko tā reāli saņem.
4. Citu dalībvalstu valstspiederīgie, kuru dzīvesvieta vai parastā uzturēšanās vieta atrodas ārpus Vācijas un kuri pilda vispārējos Vācijas pensiju apdrošināšanas sistēmas nosacījumus, var veikt brīvprātīgas iemaksas tajā tikai tādā gadījumā, ja tie kaut kad agrāk ir bijuši brīvprātīgi vai obligāti apdrošināti Vācijas pensiju apdrošināšanas sistēmā; tas attiecas arī uz bezvalstniekiem un bēgļiem, kuru dzīvesvieta vai parastā uzturēšanās vieta ir citā dalībvalstī.
5. *Pauschale Anrechnungszeit* (fiksēta kredīta periodu) saskaņā ar *Sozialgesetzbuch VI* (Sociālās apdrošināšanas kodeksa VI sējuma) 253. pantu nosaka tikai ar atsauci uz Vācijā izpildītiem periodiem.
6. Gadījumos, kad, no jauna aprēķinot pensiju, ir piemērojami Vācijas tiesību akti par pensiju, kas bija spēkā 1991. gada 31. decembrī, Vācijas *Ersatzzeiten* (aizvietošanas periodu) ieskaitīšanai piemēro vienīgi Vācijas tiesību aktus.
7. Vācijas tiesību aktus par nelaimes gadījumiem darbā un par arodslimībām, attiecībā uz kurām piešķir kompensācijas saskaņā ar ārvalstu pensiju likumu, un par pabalstiem attiecībā uz apdrošināšanas periodiem, ko saskaņā ar ārvalstu pensiju likumu var ieskaitīt periodos, kuri izpildīti teritorijās, kas minētas 1. panta 2. punkta 3. apakšpunktā Likumā par pārvietotām personām un bēgļiem (*Bundesvertriebenengesetz*), arī turpmāk piemēro šīs regulas piemērošanas jomā, neskarot ārvalstu pensiju likuma (*Fremdrentengesetz*) 2. pantu.
8. Aprēķinot regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) daļā minēto teorētisko summu pensiju sistēmās brīvām profesijām, kompetentā iestāde attiecībā uz katru apdrošināšanas gadu, kas izpildīts saskaņā ar jebkuras citas dalībvalsts tiesību aktiem, balstās uz vidējo gada pensiju, uz kuru tiesības iegūtas periodā, kad veiktas dalības iemaksas kompetentā iestādē.

IGAUNIJA

Aprēķinot vecāku pabalstus, nodarbinātības periodu dalībvalstīs, izņemot Igauniju, uzskata par tādu, kam pamatā tā pati vidējā sociālo nodokļu summa, kas samaksāta Igaunijas nodarbinātības periodos, līdz kādiem tie uzkrāti. Ja pārskata gadā persona ir strādājusi citās dalībvalstīs, pabalsta aprēķinu uzskata par tādu, kam pamatā vidējā sociālo nodokļu summa, kas ir samaksāta Igaunijā no pārskata gada līdz dekrēta atvaļinājumam.

ĪRIJA

1. Neskarot šīs regulas 21. panta 2. punktu un 62. pantu, aprēķinot apdrošinātās personas noteiktos uzskaitītos nedēļas ienākumus, lai piešķirtu slimības vai bezdarbnieku pabalstu, kas paredzēts Īrijas tiesību aktos, summu, kas līdzvērtīga nodarbināto personu vidējai nedēļas algai attiecīgajā noteiktajā gadā šai apdrošinātajai personai kredītē par katru darba nedēļu, ko tā kā nodarbināta persona minētajā noteiktajā gadā nostrādājusi saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem.
2. Piemērojot 46. pantu, ja attiecīgajai persona ir iestājusies darba nespēja, kas noved pie invaliditātes, laikā, kad uz to ir attiekušies citas dalībvalsts tiesību akti, Īrija 2005. gada Sociālās Nodrošināšanas konsolidācijas akta (*Social Welfare Consolidation Act 2005*) 118. iedaļas 1. punkta a) apakšpunkta mērķiem ņem vērā visus periodus, kad pēc darba nespējas sekoja invaliditāte, šī persona saskaņā ar Īrijas tiesību aktiem tiktu uzskatīta par darbnespējīgu.

GRIEKIJA

1. Likumu Nr. 1469/84 attiecībā uz brīvprātīgu pievienošanos pensiju apdrošināšanas sistēmām Grieķijas valstspiederīgajiem un grieķu izcelsmes ārzemju valstspiederīgajiem piemēro citu dalībvalstu valstspiederīgajiem, bezvalstniekiem un bēgļiem, ja attiecīgās personas neatkarīgi no to dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas kādu laiku pagātnē obligāti vai brīvprātīgi ir piedalījušās Grieķijas pensiju apdrošināšanas sistēmā.
2. Neskarot šīs regulas 5. panta a) punktu un Likuma 1140/1981 34. pantu, persona, kas saņem pensiju par nelaimes gadījumu darbā vai arodslimību saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, var lūgt, lai to obligātā kārtā apdrošina saskaņā ar OGA piemērotajiem tiesību aktiem, ciktāl tā veic darbību, kas ietilpst tiesību akta darbības jomā.

SPĀNIJA

1. Lai īstenotu šīs regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) daļu, gadus, kuru trūkst, lai nodarbinātā persona sasniegtu pensijas vai obligāto pensijas vecumu, kas noteikts *Ley de clases pasivas del Estado* (Likums par valsts pensionāriem) konsolidētā teksta 31. panta 4. punktā, uzskata par nostrādātiem valsts dienestā tikai tad, ja tāda apdrošināšanas gadījuma iestāšanās brīdī, attiecībā uz kuru pienākas invaliditātes pensija vai pēcnāves pensija, saņēmējs bijis iekļauts Spānijas valsts civildienesta ierēdņu īpašajā sistēmā vai veicis darbību, uz ko attiecināma šī sistēma, vai ja tāda gadījuma iestāšanās brīdī, attiecībā uz kuru pienākas pensijas, saņēmējs ir veicis darbību, saistībā ar kuru attiecīgajai personai būtu bijis jābūt iekļautai Spānijas valsts civildienesta ierēdņu, bruņoto spēku vai tiesnešu īpašajā sistēmā, ja šī darbība būtu bijusi veikta Spānijā.
2. a) Saskaņā ar šīs regulas 56. panta 1. punkta c) apakšpunktu Spānijas teorētisko pabalstu aprēķina, balstoties uz faktiskajām iemaksām, ko persona veikusi gados tieši pirms pēdējās iemaksas Spānijas sociālajam nodrošinājumam. Ja, aprēķinot pensijas pamatsummu, apdrošināšanas un/vai dzīves vietas periodi saskaņā ar citu dalībvalstu tiesību aktiem ir jāņem vērā, attiecībā uz iepriekšminētajiem periodiem kā iemaksu pamats Spānijā izmanto pārskata periodiem tuvāko periodu, ņemot vērā mazumtirdzniecības cenu indeksa attīstību.
b) Iegūtās pensijas summu palielina par tādu paaugstinājuma un pārrēķina summu, kas aprēķināta katram vēlākajam gadam attiecībā uz tā paša veida pensijām.
3. Citās dalībvalstīs izpildītos periodus, kas ir ieskaitāmi valsts civildienesta ierēdņu, bruņoto spēku un tiesu administrācijas īpašajā sistēmā, piemērojot šīs regulas 56. pantu, pielīdzina laika ziņā vistuvākajiem Spānijā par valsts civildienesta ierēdņi nostrādātajiem periodiem.
4. Balstoties uz vecumu aprēķinātās papildu summas, kas minētas Vispārējā sociālā nodrošinājuma likuma otrajā pārejas noteikumā, piemēro visiem tiem saņēmējiem saskaņā ar regulu, kuru vārdā ir veiktas iemaksas pirms 1967. gada 1. janvāra saskaņā ar Spānijas tiesību aktiem; apdrošināšanas periodus, kas ieskaitīti citā dalībvalstī pirms iepriekš minētā datuma, nevar, piemērojot regulas 5. pantu, uzskatīt par līdzvērtīgiem Spānijā veiktām iemaksām, tikai šie minētajiem mērķiem. 1967. gada 1. janvārim attiecībā uz jūrnieku speciālo sistēmu atbilst 1970. gada 1. augusts un attiecībā uz ogļu ieguves speciālo sociālā nodrošinājuma sistēmu — 1969. gada 1. aprīlis.

FRANCIJA

1. Citu dalībvalstu valstspiederīgie, kuru dzīvesvieta vai parastā uzturēšanās vieta atrodas ārpus Francijas un kuri pilda vispārējos Francijas pensiju apdrošināšanas sistēmas nosacījumus, var veikt brīvprātīgas iemaksas tajā tikai tādā gadījumā, ja tie kaut kad agrāk ir bijuši brīvprātīgi vai obligāti apdrošināti Francijas pensiju apdrošināšanas sistēmā; tas attiecas arī uz bezvalstniekiem un bēgļiem, kuru dzīvesvieta vai parastā uzturēšanās vieta ir citā dalībvalstī.
2. Personām, kas saņem pabalstus natūrā Francijā saskaņā ar šīs regulas 17., 24. vai 26. pantu un kas dzīvo Francijas departamentos Augšreīnā, Lejasreīnā un Mozelē, pabalsti natūrā, ko paredz citas dalībvalsts iestādes, kuras ir atbildīgas par šo izmaksu segšanu, iekļauj pabalstus, kurus paredz gan Elzasas Mozeles vispārējā slimības gadījumu apdrošināšanas sistēma, gan obligātā papildu vietējā slimības gadījumu apdrošināšanas sistēma.
3. Francijas tiesību akti, kas attiecas uz personu, kas pašlaik veic vai iepriekš ir veikusi darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, lai piemērotu šīs regulas III sadaļas 5. nodaļu, ietver kā pamata vecuma apdrošināšanas sistēmu(as), tā arī papildpensiju sistēmu(as), kurā(s) attiecīgā persona bija iesaistījies.

ITĀLIJA

Nav.

KIPRA

Lai piemērotu šīs regulas 6. pantu, 51. pantu un 61. pantu, attiecībā uz visiem periodiem, kas sākas 1980. gada 6. oktobrī vai pēc šā datuma, Kipras Republikas tiesību aktos paredzēto apdrošināšanas nedēļu nosaka, attiecīgā perioda apdrošināmo ienākumu kopsummu dalot ar apdrošināmo pamatienākumu nedēļas apmēru, ko piemēro attiecīgajā iemaksu gadā, ar noteikumu, ka šādi noteikto nedēļu skaits nepārsniedz kalendāro nedēļu skaitu attiecīgajā periodā.

LATVIJA

Nav.

LIETUVA

Nav.

LUKSEMBURGA

Nav.

UNGĀRIJA

Nav.

MALTA

Īpaši noteikumi civildienesta ierēdņiem

- a) Vienīgi šīs regulas 49. un 60. panta īstenošanai civildienesta ierēdņiem pielīdzina personas, kas nodarbinātas saskaņā ar Bruņoto spēku likumu (Malta likumu 220. nodaļa, Policijas likumu (Malta likumu 164. nodaļa) un Cietumu likumu (Malta likumu 260. nodaļa).
- b) Pensijas, ko izmaksā saskaņā ar iepriekšminētajiem likumiem un atbilstīgi Pensiju rīkojumam (Malta likumu 93. nodaļa) uzskata par "īpašām sistēmām ierēdņiem" vienīgi šīs regulas 1. panta e. punkta nozīmē.

NĪDERLANDE

1. Veselības aprūpes apdrošināšana

- a) Attiecībā uz pabalstiem natūrā saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem personas, kam ir tiesības tos saņemt šīs regulas III daļas 1. un 2. nodaļas īstenošanas vajadzībām ir:
 - i) personas, kam saskaņā ar *Zorgverzekeringswet* (Veselības aprūpes apdrošināšanas likums) 2. pantu, ir jāapdrošinās pie veselības aprūpes apdrošinātāja, un
 - ii) ja uz viņiem jau neattiecas i) punkts — aktīvā dienestā esošu militārpersonu ģimenes locekļi, kas dzīvo citā dalībvalstī un personas, kas ir citas dalībvalsts iedzīvotāji un kam saskaņā ar šo regulu ir tiesības uz veselības aprūpi savā dzīvesvietas valstī, par ko izmaksas sedz Nīderlande.
- b) 1. punkta a) apakšpunkta i) daļā minētajām personām saskaņā ar *Zorgverzekeringswet* (Veselības apdrošināšanas likuma) noteikumiem ir jāapdrošinās pie veselības aprūpes apdrošinātāja, bet 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļā minētajām personām ir jāreģistrējas *College voor zorgverzekeringswet* (Veselības aprūpes apdrošināšanas padomē).
- c) Noteikumi *Zorgverzekeringswet* (Veselības aprūpes apdrošināšanas likums) un *Algemene wet bijzondere ziektekosten* (Vispārējs likums par īpašiem medicīnas izdevumiem) par pienākumu veikt iemaksas attiecas uz 1. punkta a) apakšpunktā minētajām personām un viņu ģimenes locekļiem. Attiecībā uz ģimenes locekļiem iemaksas ir jāiekrāj no tās personas, no kuras atvasinātas tiesības uz veselības aprūpi, izņemot tos militārpersonu ģimenes locekļus, kuri dzīvo citā dalībvalstī un no kuriem iemaksas iekasē tieši.
- d) *Zorgverzekeringswet* (Veselības aprūpes apdrošināšanas likuma) noteikumi par novēloto apdrošināšanu *mutatis mutandis* attiecas arī uz novēlotu reģistrēšanos *College voor zorgverzekeringswet* (Veselības aprūpes apdrošināšanas padomē) attiecībā uz personām, kas ir minētas 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļā.
- e) Personām, kurām ir tiesības saņemt pabalstus natūrā, pamatojoties uz citas dalībvalsts, nevis Nīderlandes likumiem, kuras dzīvo Nīderlandē, vai īslaicīgi uzturas Nīderlandē, ir tiesības saņemt pabalstus natūrā atbilstīgi politikai, ko Nīderlandē piedāvā apdrošinātajām personām dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestāde, ņemot vērā *Zorgverzekeringswet* (Veselības aprūpes apdrošināšanas likums) 11. panta 1., 2. un 3. punktu un 19. panta 1. punktu, kā arī pabalstus natūrā, kas noteikti *Algemene wet bijzondere ziektekosten* (Vispārējs likums par apdrošināšanos pret īpašiem medicīnas izdevumiem).
- f) Piemērojot 23. līdz 30. pantu, šādus pabalstus (papildus pensijām, uz ko attiecas III sadaļas 4. un 5. nodaļa) pielīdzina pensijām saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem:
 - pensijas, kas piešķirtas atbilstīgi 1966. gada 6. janvāra likumam par ierēdņu un viņu apgādājamo pensijām (*Algemene burgerlijke pensioenwet*) (Nīderlandes ierēdņu pensiju likums);
 - pensijas, kas piešķirtas atbilstīgi 1966. gada 6. oktobra likumam par militārpersonu un viņu apgādājamo pensijām (*Algemene militaire pensioenwet*) (Militārpersonu pensiju likums);
 - darba nespējas pabalsti, kas piešķirti atbilstīgi 1972. gada 7. jūnija likumam par militārpersonu darba nespēju (*Wetarbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen*) (Militārpersonu darba nespējas likums);
 - pensijas, kas piešķirtas atbilstīgi 1967. gada 15. februāra likumam par NV *Nederlandse Spoorwegen* (Nīderlandes dzelzceļa uzņēmums) darbinieku un viņu apgādājamo pensijām (*Spoorwegpensioenwet*) (Dzelzceļa pensiju likums);

- pensijas, kas piešķirtas atbilstīgi *Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen* (Noteikumi par nodarbinātības nosacījumiem Nīderlandes dzelzceļa uzņēmumā);
 - pabalsti, kas piešķirti pensionāriem pirms pensijas vecuma — 65 gadu — sasniegšanas, atbilstīgi pensionēšanās sistēmai, kas izstrādāta, lai vecumdienās nodrošinātu ienākumus iepriekš nodarbinātām personām, vai pabalsti, kas piešķirti gadījumā, ja priekšlaicīgi aiziet no darba tirgus, atbilstīgi sistēmai, ko izstrādājusi valsts, vai pēc darba devēju un darba ņēmēju vienošanās personām, kas ir 55 gadus vecas vai vecākas;
 - militārpersonām un ierēdņiem piešķirtie pabalsti atbilstīgi sistēmai, ko piemēro štata vietu samazināšanas un atlaišanas no darba vecuma dēļ, kā arī priekšlaicīgas pensionēšanās gadījumā.
- g) Piemērojot šīs regulas III daļas 1. un 2. punktu, Nīderlandes sistēmā nodrošinātais neatmaksājamais pabalsts veselības aprūpes iestāžu ierobežotas izmantošanas gadījumā tiks uzskatīts par slimības pabalstu naudā.

2. *Algemene Ouderdomswet* (AOW) (Nīderlandes likuma "Par vispārējo vecuma apdrošināšanu") piemērošana

- a) Samazinājumu, kas minēts *Algemene Ouderdomswet* (AOW) (Nīderlandes likuma "Par vispārējo vecuma apdrošināšanu") 13. panta 1. punktā, nepiemēro attiecībā uz kalendārajiem gadiem pirms 1957. gada 1. janvāra, kuru laikā saņēmējs, kas neatbilst nosacījumiem, kuri ļautu viņam šos gadus pielīdzināt apdrošināšanas periodiem:

- dzīvojis Nīderlandē starp 15 un 65 gadu vecumu vai,
- dzīvodams citā dalībvalstī, strādājis Nīderlandē darba devēja labā, kura uzņēmējdarbības vieta reģistrēta Nīderlandē, vai
- strādājis citā dalībvalstī periodos, kurus uzskata par apdrošināšanas periodiem saskaņā ar Nīderlandes sociālā nodrošinājuma sistēmu.

Atkāpjoties no AOW 7. panta, arī tādas personas, kas dzīvojušas vai strādājušas Nīderlandē saskaņā ar iepriekšminētajiem nosacījumiem vienīgi pirms 1957. gada 1. janvāra, uzskata par tiesīgām saņemt pensiju.

- b) AOW 13. panta 1. punktā minēto samazinājumu nepiemēro kalendārajiem gadiem pirms 1989. gada 2. augusta, kuru laikā precēta vai toreiz precēta persona laikā starp savu 15. un 65. dzimšanas dienu nav bijusi apdrošināta saskaņā ar iepriekš minētajiem tiesību aktiem, kamēr dzīvojusi citā dalībvalstī, nevis Nīderlandē, ja šie kalendāra gadi sakrīt ar šīs personas laulātā izpildītiem apdrošināšanas periodiem saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem vai sakrīt ar kalendārajiem gadiem, kas jāņem vērā saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu, ar noteikumu, ka šā pāra laulība tajā laikā bija pastāvējusi.

Atkāpjoties no AOW 7. panta, šī persona ir uzskatāma par tiesīgu saņemt pensiju.

- c) AOW 13. panta 2. punktā minēto samazinājumu nepiemēro kalendāra gadiem pirms 1957. gada 1. janvāra, kuru laikā pensionāra laulātais, kas neatbilst nosacījumiem, lai šos gadus pielīdzinātu apdrošināšanas periodiem:

- dzīvojis Nīderlandē starp 15 un 65 gadu vecumu vai,
- dzīvodams citā dalībvalstī, strādājis Nīderlandē darba devēja labā, kura uzņēmējdarbības vieta reģistrēta Nīderlandē, vai
- strādājis citā dalībvalstī periodos, kurus uzskata par apdrošināšanas periodiem saskaņā ar Nīderlandes sociālā nodrošinājuma sistēmu.

- d) AOW 13. panta 2. punktā minēto samazinājumu nepiemēro kalendāra gadiem pirms 1989. gada 2. augusta, kuru laikā pensionāra laulātais periodā starp savu 15. un 65. dzimšanas dienu dzīvojis citā dalībvalstī, nevis Nīderlandē, un nav bijis apdrošināts saskaņā ar iepriekš minētajiem tiesību aktiem, ja šie kalendāra gadi sakrīt ar pensionāra izpildītiem apdrošināšanas periodiem saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem vai sakrīt ar kalendārajiem gadiem, kas jāņem vērā saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu, ar noteikumu, ka šā pāra laulība tajā laikā bija pastāvējusi.

- e) 2. punkta a) apakšpunktu, 2. punkta b) apakšpunktu, 2. punkta c) apakšpunktu un 2. punkta d) apakšpunktu nepiemēro periodiem, kas sakrīt ar:

- periodiem, kuri var tikt ņemti vērā, aprēķinot tiesības uz pensiju saskaņā ar tādas dalībvalsts vecuma apdrošināšanas likumiem, kas nav Nīderlande,
- vai periodiem, kurā attiecīgā persona saņēmusi vecuma pensiju saskaņā ar tādiem tiesību aktiem.

Brīvprātīgās apdrošināšanas periodus saskaņā ar citas dalībvalsts sistēmu, piemērojot šo noteikumu, neņem vērā.

- f) 2. punkta a) apakšpunktu, 2. punkta b) apakšpunktu, 2. punkta c) apakšpunktu un 2. punkta d) apakšpunktu piemēro tikai tad, ja attiecīgā persona pēc 59 gadu vecuma ir sešus gadus nodzīvojusi vienā vai vairākās dalībvalstīs, un tik ilgi, kamēr šī persona dzīvo kādā no šīm dalībvalstīm.

- g) Atkāpjoties no AOW IV nodaļas, tāda iedzīvotāja laulātajam, kas dzīvo dalībvalstī, kura nav Nīderlande, un kas saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem ir apdrošināts obligātajā apdrošināšanas sistēmā, atļauj izmantot brīvprātīgo apdrošināšanu saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem attiecībā uz periodiem, kuros laulātais ir obligāti apdrošināts.

Atļauja nepārstāj būt spēkā, ja laulātā obligātā apdrošināšana tiek pārtraukta sakarā ar viņa nāvi, ja viņa apgādnieks saņem vienīgi pensiju saskaņā ar *Algemene nabestaandenwet* (Nīderlandes tiesību aktiem par vispārēju likumu attiecībā uz apgādnieku zaudējumiem).

Atļauja attiecībā uz brīvprātīgo apdrošināšanu jebkurā gadījumā pārstāj būt spēkā dienā, kad brīvprātīgi apdrošinātā persona sasniedz 65 gadu vecumu.

Iemaksas, kas jāveic attiecībā uz brīvprātīgo apdrošināšanu, nosaka saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz brīvprātīgās apdrošināšanas iemaksu noteikšanu, ņemot vērā AOW. Tomēr, ja brīvprātīgā apdrošināšana turpinās no 2. punkta b) apakšpunktā minētā apdrošināšanas perioda, iemaksas nosaka saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz brīvprātīgās apdrošināšanas iemaksu noteikšanu saskaņā ar AOW, uzskatot, ka vērā ņemamie ienākumi ir saņemti Nīderlandē.

h) 2. punkta g) apakšpunktā minēto atļauju nepiešķir nevienam, kas ir apdrošināts saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem par pabalstiem apgādnieka zaudējuma gadījumā.

i) Katrs, kas vēlas noslēgt obligāto apdrošināšanu saskaņā ar 2. punkta g) apakšpunktu, ne vēlāk kā viena gada laikā no dienas, kurā dalības nosacījumi ir izpildīti, iesniedz attiecīgu pieteikumu Sociālās apdrošināšanas bankā (*Sociale Verzekeringsbank*).

3. *Algemene nabestaandenwet* (ANW) (Nīderlandes likuma "Par pārdzīvojušās apgādājamās personas vispārējo apdrošināšanu") piemērošana

a) Ja pārdzīvojušam laulātam saskaņā ar ANW ir tiesības saņemt apgādnieka zaudējuma pabalstu, ievērojot 51. punkta 3. punktu, šo pensiju aprēķina saskaņā ar regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

Piemērojot šos noteikumus, arī apdrošināšanas periodus pirms 1959. gada 1. oktobra uzskata par apdrošināšanas periodiem, kas ir izpildīti saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem, ja šajos periodos apdrošinātā persona pēc 15 gadu vecuma sasniegšanas:

— dzīvojusi Nīderlandē vai,

— dzīvodama citā dalībvalstī, strādājusi Nīderlandē darba devēja labā, kura uzņēmējdarbības vieta reģistrēta Nīderlandē, vai

— strādājusi citā dalībvalstī periodos, kurus uzskata par apdrošināšanas periodiem saskaņā ar Nīderlandes sociālā nodrošinājuma sistēmu.

b) Neņem vērā tādus periodus, kas jāņem vērā saskaņā ar 3. punkta a) apakšpunktu, bet kas sakrīt ar obligātās apdrošināšanas periodiem, kuri izpildīti saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem attiecībā uz apgādnieka zaudējuma pabalstiem.

c) Piemērojot šīs regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, kā apdrošināšana periodus ņem vērā tikai tos apdrošināšanas periodus, kas saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem ir izpildīti pēc 15 gadu vecuma.

d) Atkāpjoties no ANW 63.a panta 1. punkta, personai, kura dzīvo dalībvalstī, kas nav Nīderlande, un kura laulātais ir obligāti apdrošināts saskaņā ar ANW, atļauj izmantot brīvprātīgo apdrošināšanu saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, ja šāda apdrošināšana jau ir sākusies pirms šīs regulas piemērošanas dienas, bet tikai attiecībā uz tādiem periodiem, kuros laulātais ir obligāti apdrošināts.

Šāda atļauja vairs nav spēkā no dienas, kad tiek pārtraukta laulātā obligātā apdrošināšana saskaņā ar ANW, ja vien laulātā obligātā apdrošināšana netiek pārtraukta sakarā ar viņa nāvi un ja apgādnieku zaudējušais saņem pensiju tikai saskaņā ar ANW.

Atļauja attiecībā uz brīvprātīgo apdrošināšanu jebkurā gadījumā pārstāj būt spēkā dienā, kad brīvprātīgi apdrošinātā persona sasniedz 65 gadu vecumu.

Iemaksas, kas jāveic attiecībā uz brīvprātīgo apdrošināšanu, nosaka saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz brīvprātīgās apdrošināšanas iemaksu noteikšanu, ņemot vērā ANW. Tomēr, ja brīvprātīgā apdrošināšana seko 2. punkta b) apakšpunktā minētam apdrošināšanas periodam, iemaksas nosaka saskaņā ar ANW noteikumiem, kas attiecas uz brīvprātīgās apdrošināšanas iemaksu noteikšanu, uzskatot, ka vērā ņemamie ienākumi ir saņemti Nīderlandē.

4. Nīderlandes tiesību aktu piemērošana attiecībā uz darba nespēju

a) Ja saskaņā ar šīs regulas 51. punkta 3. punktu attiecīgā persona ir tiesīga saņemt Nīderlandes invaliditātes pabalstu, 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto summu šā pabalsta aprēķināšanai nosaka:

i) ja pirms darba nespējas iestāšanās persona veikusi darbību pašnodarbinātas personas statusā 1. panta a) punkta nozīmē:

— saskaņā ar *Wet op arbeidsongeschiktheidsverzekering* (WAO) (Likums "Par darba nespēju"), ja darba nespēja iestājusies pirms 2004. gada 1. janvāra, vai

— saskaņā ar *Wet Werk en inkomen naar arbeidsvermogen* (WIA) (Likums "Par darbu un ienākumiem atbilstīgi darbaspējām"), ja darba nespēja iestājusies pēc 2004. gada 1. janvāra.

- ii) ja pirms darba nespējas iestāšanās attiecīgā persona ir veikusi darbību pašnodarbinātas personas statusā 1. panta a) punkta nozīmē un darba nespēja iestājusies pirms 2004. gada 1. augusta, pabalstu nosaka saskaņā ar *Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen* (WAZ) (Likums par pašnodarbināto personu darba nespēju) paredzētajiem noteikumiem.
- b) Aprēķinot pabalstus saskaņā ar WAO, WIA vai WAZ, Nīderlandes iestādes ņem vērā:
- algota darba periodus un tiem pielīdzinātos periodus, kas izpildīti Nīderlandē pirms 1967. gada 1. jūlija;
 - apdrošināšanas periodus, kas izpildīti saskaņā ar WAO;
 - apdrošināšanas periodus, ko attiecīgā persona izpildījusi pēc 15 gadu vecuma saskaņā AAW ("Vispārējais likums par darba nespēju"), ciktāl tie nesakrīt ar tādiem apdrošināšanas periodiem, kas izpildīti saskaņā ar WAO;
 - apdrošināšanas periodus, kas izpildīti saskaņā ar WAZ;
 - apdrošināšanas periodus, kas izpildīti saskaņā ar WIA.

AUSTRIJA

1. Attiecībā uz pensiju periodu iegūšanu skolu vai līdzīgu mācību iestāžu apmeklēšana citā dalībvalstī tiek uzskatīta par līdzvērtīgu skolas vai mācību iestādes apmeklēšanai saskaņā ar *Allgemeines Sozialversicherungsgesetz* (ASVG) (Vispārējais likums par sociālo apdrošināšanu) 227. panta 1. punkta 1. apakšpunktu un 228. panta 1. punkta 3. apakšpunktu, *Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz* (GSVG) (Federālais likums par to personu sociālo apdrošināšanu, kas nodarbinātas tirdzniecībā un komercdarbībā) 116. panta 7. punktu un *Bauern-Sozialversicherungsgesetz* (BSVG) (Likums par lauksaimnieku sociālo apdrošināšanu) 107. panta 7. punktu, ja uz attiecīgo personu kādu laiku ir attiekušies Austrijas tiesību akti, jo tā veikusi darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, un ja ir veiktas īpašas iemaksas, kas saskaņā ar ASVG 227. panta 3. punktu, GSVG 116. panta 9. punktu un BSVG 107. panta 9. punktu ir vajadzīgas, lai iegūtu šādus mācību periodus.
2. Aprēķinot proporcionālo pabalstu, kas minēts 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā, neņem vērā īpašus iemaksu paaugstinājumus papildu apdrošināšanai un kalnraču papildu pabalstiem saskaņā ar Austrijas tiesību aktiem. Šādos gadījumos proporcionālo pabalstu, ko aprēķina bez šīm iemaksām, attiecīgajā gadījumā palielina par nesamazinātām īpašām paaugstinātām iemaksām papildu apdrošināšanai un kalnraču papildu pabalstam.
3. Ja saskaņā ar 6. pantu Austrijas pensijas apdrošināšanas sistēmā ir izpildīti aizvietošanas periodi, bet tie nevar būt par pamatu aprēķinam atbilstīgi *Allgemeines Sozialversicherungsgesetz* (ASVG) (Vispārējais likums par sociālo nodrošināšanu) 238. un 239. pantam, *Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz* (GSVG) (Federālais likums par to personu sociālo apdrošināšanu, kas ir iesaistījušās tirdzniecībā un komercijā) 122. un 123. pantam un *Bauern-Sozialversicherungsgesetz* (BSVG) (Likums par lauksaimnieku sociālo nodrošināšanu) 113. un 114. pantam, attiecībā uz šiem periodiem izmanto bērna kopšanas periodu aprēķināšanas pamatu saskaņā ar ASVG 239. pantu, GSVG 123. pantu un BSVG 114. pantu.

POLIJA

Nav.

PORTUGĀLE

Nav.

RUMĀNIJA

Nav.

SLOVĒNIJA

Nav.

SLOVĀKIJA

Nav.

SOMIJA

1. Nosakot pabalsta saņemšanas tiesības un aprēķinot Somijas valsts pensijas summu saskaņā ar 52. līdz 54. pantu, pensijas, kas ir iegūtas saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, tiek uzskatītas par tādā pašā veidā iegūtām pensijām, kā atbilstīgi Somijas tiesību aktiem iegūtās.
2. Piemērojot 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu, lai aprēķinātu ienākumus attiecībā uz ieskaitīto periodu saskaņā ar Somijas tiesību aktiem par pensijām, kas balstītas uz ienākumiem, ja privātpersona atskaites perioda daļā saskaņā ar Somijas tiesību aktiem ir izpildījusi pensijas apdrošināšanas periodus, pamatojoties uz veikto darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā citā dalībvalstī, ienākumi attiecībā uz ieskaitīto periodu ir līdzvērtīgi to ienākumu summai, kas ir saņemti atskaites perioda daļā Somijā, dalot ar to mēnešu skaitu, kas atskaites periodā Somijā ir izpildīti kā apdrošināšanas periodi.

ZVIEDRIJA

1. Ja saskaņā ar 67. pantu bērna kopšanas pabalsts tiek maksāts ģimenes loceklim, kas nestrādā, bērna kopšanas pabalsts tiek maksāts tādā apmērā, kas atbilst pamata vai zemākajam apmēram.
2. Aprēķinot bērna kopšanas pabalstu saskaņā ar *Lag* (1962:381) *om allmän försäkrings* (Likums "Par valsts apdrošināšanu") 4. nodaļas 6. punktu, personām, kas ir tiesīgas saņemt ar darbu saistītu bērna kopšanas pabalstu, piemēro turpmāk izklāstīto.

Vienam no vecākiem, kuram uz ienākumiem balstītu slimības pabalstu aprēķina, pamatojoties uz algotu darbu Zviedrijā, prasību būt apdrošinātam, lai saņemtu slimības pabalstu virs obligātā apmēra vismaz 240 dienas pēc kārtas pirms bērna dzimšanas, ievēro, ja minētajā periodā viņam bijuši ienākumi no algota darba citā dalībvalstī, kas atbilst apdrošināšanai virs minimālā apmēra.

3. Šīs regulas noteikumi par apdrošināšanas periodu apvienošanu neattiecas uz Zviedrijas tiesību aktu pārejas nosacījumiem par tiesībām uz garantētu pensiju personām, kas dzimušas 1937. gadā vai agrāk un kas dzīvojušas Zviedrijā noteiktu periodu pirms pensijas pieprasīšanas (Likums 2000:798).
4. Lai aprēķinātu ienākumus teorētiskam ar ienākumiem saistītam slimības pabalstam un ar ienākumiem saistītai darbības pārtraukšanas kompensācijai atbilstīgi 8. nodaļai *Lag* (1962:381) *om allmän försäkring* (Valsts Apdrošināšanas likumā), piemēro šādus noteikumus:
 - a) ja uz apdrošināto personu atskaites periodā attiecās vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību akti, ņemot vērā veikto darbību nodarbinātās vai pašnodarbinātās personas statusā, tad attiecīgajā dalībvalstī gūtos ienākumus uzskata par līdzvērtīgiem apdrošinātās personas vidējiem bruto ienākumiem Zviedrijā, kas gūti atskaites perioda daļā Zviedrijā un ko aprēķina, dālot ienākumus Zviedrijā ar gadu skaitu, kuru laikā šie ienākumi tika gūti;
 - b) ja pabalstus aprēķina saskaņā ar 46. pantu un personas nav apdrošinātas Zviedrijā, atskaites periodu nosaka saskaņā ar iepriekš minētā likuma 8. nodaļas 2. un 8. punktu tā, it kā attiecīgā persona būtu apdrošināta Zviedrijā. Ja attiecīgajai personai saskaņā ar Likumu par vecuma pensiju, kas balstīta uz ienākumiem, (1998:674) šajā periodā nav ienākumu, kas veido pensiju, atskaites periodu sāk skaitīt no senāka laika, kad apdrošinātajai personai bija ienākumi no algota darba Zviedrijā.
5. a) Lai aprēķinātu teorētisko pensijas kapitālu apgādnieka zaudējuma pabalstam, kas saistīts ar ienākumiem (Likums 2000:461), ja prasība Zviedrijas tiesību aktos par tiesībām uz pensiju vismaz trijos no pieciem kalendārajiem gadiem tieši pirms apdrošinātās personas nāves (atskaites periods) nav izpildīta, tad ņem vērā arī apdrošināšanas periodus citās dalībvalstīs, it kā tie būtu izpildīti Zviedrijā. Apdrošināšanas periodus citās dalībvalstīs uzskata par atbilstīgiem saskaņā ar vidējo Zviedrijas pensijas bāzi. Ja attiecīgajai personai Zviedrijā ir tikai viens gads ar pensijas bāzi, visus apdrošināšanas periodus citā dalībvalstī uzskata par periodiem ar tādu pašu apmēru.
- b) Aprēķinot teorētiskos pensijas punktus atraitnes pensijām attiecībā uz nāves gadījumiem, kas notikuši 2003. gada 1. janvārī vai vēlāk, ja prasības Zviedrijas tiesību aktos par pensiju punktiem attiecībā uz pēdējiem diviem no četriem gadiem tieši pirms apdrošinātās personas nāves (atskaites periods) nav ievērotas un apdrošināšanas periodi ir izpildīti citā dalībvalstī atskaites periodā, šos gadus uzskata par tādiem, kas balstās uz tiem pašiem pensiju punktiem kā gads Zviedrijā.

APVIENOTĀ KARALISTE

1. Gadījumos, kad personai saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem var būt tiesības uz izdienas pensiju, ja:
 - a) bijušā laulātā iemaksas ņem vērā, it kā tās būtu pašas personas iemaksas; vai
 - b) šīs personas laulātais vai bijušais laulātais ir izpildījis attiecīgos iemaksu nosacījumus, tad — ar nosacījumu katrā gadījumā, ka attiecīgi laulātais vai bijušais laulātais ir vai bija veicis darbību nodarbinātās vai pašnodarbinātās personas statusā, un uz to attiecās divu vai vairāk dalībvalstu tiesību akti — lai noskaidrotu tiesības uz pensiju atbilstīgi Apvienotās Karalistes tiesību aktiem, piemēro šīs regulas III sadaļas 5. nodaļu. Šajā gadījumā minētās 5. nodaļas atsaucē uz "apdrošināšanas periodiem" saprot kā atsaucē uz tādiem apdrošināšanas periodiem, ko izpildījis:
 - i) laulātais vai bijušais laulātais, ja pieprasījumu iesniedz:
 - precēta sievietē; vai
 - persona, kuras laulība ir beigusies nevis ar laulātā nāvi, bet citā veidā, vai
 - ii) bijušais laulātais, ja pieprasījumu iesniedz:
 - atraitnis, kuram tieši pirms pensionēšanās vecuma nav tiesību saņemt par atraitni kļuvuša vecāka pabalstu; vai

- atraitne, kurai tieši pirms pensionēšanās vecuma nav tiesību saņemt par atraitni kļuvušas mātes pabalstu, par atraitni kļuvuša vecāka pabalstu vai atraitņu pensiju, vai kurai ir tiesības saņemt tikai ar vecumu saistītu atraitņu pensiju, kas aprēķināta saskaņā ar regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, un šajā nozīmē "ar vecumu saistīta atraitņu pensija" nozīmē atraitņu pensiju, kas izmaksājama pēc samazinātas likmes saskaņā ar *Social Security Contributions and Benefits Act 1992* (1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem") 39. iedaļas 4. punktu.
2. Piemērojot šīs regulas 6. pantu tādiem noteikumiem, ar ko reglamentē tiesības uz kopšanas pabalstu, invalīda aprūpes pabalstu un invalīda uztura pabalstu, tādu darba, pašnodarbinātības vai pastāvīgās dzīvesvietas periodu, kas izpildīts citas dalībvalsts teritorijā, nevis Apvienotajā Karalistē, ņem vērā tiktāl, ciktāl nepieciešams, lai atbilstu nosacījumiem par uzturēšanos Apvienotajā Karalistē, pirms dienas, kad pirmo reizi rodas tiesības uz minēto pabalstu.
3. Piemērojot šīs regulas 7. pantu attiecībā uz invaliditāti, vecuma vai naudas pabalstiem apgādnieka zaudējuma gadījumā, pensijām par nelaimes gadījumu darbā vai arodslimību un apbedīšanas pabalstiem, katru tādu saņēmēju saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem, kas uzturas citas dalībvalsts teritorijā, uzturēšanās laikā uzskata par personu, kas dzīvo minētajā citā dalībvalstī.
4. Piemērojot šīs regulas 46. pantu, ja attiecīgā persona, kurai iestājusies darba nespēja, kas noved pie invaliditātes, kamēr uz to ir attiekušies citas dalībvalsts tiesību akti, Apvienotā Karalistē *Social Security Contributions and Benefits Act 1992* (1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem") 30.A. iedaļas 5. punkta mērķiem ņem vērā visus periodus, kuru laikā persona attiecībā uz šo darba nespēju ir saņēmusi:
- i) slimības pabalstus naudā vai algu tā vietā, vai
 - ii) pabalstus III sadaļas 4. un 5. nodaļas nozīmē, ko piešķir attiecībā uz invaliditāti, kura seko šai darba nespējai, saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem tā, it kā tie būtu īstermiņa darba nespējas perioda pabalsti, kas ir samaksāti saskaņā ar *Social Security Contributions and Benefits Act 1992* (1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem") 30.A. iedaļas 1. līdz 4. punktu.
- Piemērojot šo noteikumu, ņem vērā tikai tos periodus, kuros persona būtu bijusi darbnespējīga Apvienotās Karalistes tiesību aktu nozīmē.
5. 1) Aprēķinot ienākumu koeficientu, kas ir vajadzīgs, lai noteiktu tiesības uz pabalstiem saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem, attiecībā uz katru nedēļu, kurā uz nodarbināto personu attiecās citas dalībvalsts tiesību akti un kura sākas attiecīgajā ienākumu nodokļa gadā Apvienotās Karalistes tiesību aktu nozīmē, uzskata, ka attiecīgā persona ir veikusi iemaksas kā nodarbināts peļņitājs vai kurai ir ienākumi, par kuriem ir veiktas iemaksas, ņemot par pamatu ienākumus, kas atbilst divām trešdaļām no augšējo ienākumu līmeņa attiecīgajā gadā.
- 2) Šīs regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punkta mērķiem, ja:
- a) persona, kas veic darbību nodarbinātas personas statusā, ienākumu nodokļa gadā, kas sākas 1975. gada 6. aprīlī vai pēc šā datuma, ir izpildījusi apdrošināšanas, nodarbinātības vai dzīvesvietas periodus vienīgi tādā dalībvalstī, kas nav Apvienotā Karalistē, un ja, piemērojot iepriekš minētā 5. punkta 1) apakšpunktu, šis gads ir uzskatāms par kvalificējošu gadu Apvienotās Karalistes tiesību aktu nozīmē šīs regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkta mērķiem, tad šī persona šajā gadā ir uzskatāma par apdrošinātu 52 nedēļas šajā citā dalībvalstī;
 - b) ienākumu nodokļa gadu, kas sākas 1975. gada 6. aprīlī vai pēc šā datuma, neuzskata par kvalificējošu gadu Apvienotās Karalistes tiesību aktu nozīmē, piemērojot šīs regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu, tad apdrošināšanas, nodarbinātības vai dzīvesvietas periodus, kas izpildīti šajā gadā, neņem vērā.
- 3) Lai ienākumu koeficientu pārrēķinātu apdrošināšanas periodos, ienākumu koeficientu, kas saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem ir sasniegts konkrētajā ienākumu nodokļa gadā, daļa ar tā gada zemāko ienākumu līmeni. Rezultātu izsaka ar veselu skaitli, neņemot vērā atlikumu decimāldaļās. Šādi aprēķināto skaitli uzskata par tādu, kas norāda, cik apdrošināšanas nedēļu ir izpildītas attiecīgajā gadā saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem, ar noteikumu, ka šis skaitlis nepārsniedz to nedēļu skaitu, kurās uz personu attiecās minētie tiesību akti."

PADOMES PASKAIDROJUMA RAKSTS

I. IEVADS

Eiropas Parlaments un Padome 2004. gada 29. aprīlī pieņēma Regulu (EK) Nr. 883/2004 ⁽¹⁾ par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (turpmāk — pamatregula), ar ko ir paredzēts aizstāt Regulu (EEK) Nr. 1408/71 ⁽²⁾.

Pamatregulā ietverti pielikumi, kuros iekļauti noteikumi attiecībā uz atsevišķām dalībvalstīm. Regulu pieņemot, dažu pielikumu saturs vēl nebija noteikts. Tāpēc pamatregulā ir noteikts, ka tās neaizpildīto pielikumu, proti, II pielikuma (to konvenciju noteikumi, kas paliek spēkā), X pielikuma (no iemaksām neatkarīgi īpaši naudas pabalsti) un XI pielikuma (īpaši noteikumi par dalībvalstu tiesību aktu piemērošanu) saturs būtu jānosaka pirms regulas piemērošanas datuma.

Turklāt daži pielikumi bija jāpielāgo, lai ņemtu vērā to dalībvalstu prasības, kas pievienojušās Eiropas Savienībai kopš minētās regulas pieņemšanas, kā arī, lai ņemtu vērā nesenos notikumus citās dalībvalstīs.

To paredzēts darīt ar diviem regulu priekšlikumiem, kurus Komisija iesniedza, attiecīgi, 2006. gada 24. janvārī un 2007. gada 3. jūlijā:

- Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu un nosaka XI pielikuma saturu;
- Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko groza pielikumus Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu.

Abi priekšlikumi balstīti uz Līguma 42. un 308. pantu.

Rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. pantu, Eiropas Parlaments 2008. gada 9. jūlijā pirmajā lasījumā pieņēma vienotu atzinumu, kurā ietverti 77 grozījumi attiecībā uz priekšlikumu Regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu un nosaka tās XI pielikuma saturu ⁽³⁾. Tas uzskatīja, ka procedūra, kas attiecas uz otro priekšlikumu, nav spēkā, jo minētā priekšlikuma saturs ir iekļauts procedūrā, kas attiecas uz pirmo priekšlikumu.

Ekonomikas un sociālo lietu komiteja sniedza atzinumu 2006. gada 26. oktobrī ⁽⁴⁾.

Komisija 2008. gada 15. oktobrī nāca klajā ar grozītu priekšlikumu. Ņemot vērā Eiropas Parlamenta 1. grozījumu, grozītajos priekšlikumos abi sākotnējie priekšlikumi ir apvienoti vienā dokumentā. Komisija piekrita visiem Eiropas Parlamenta pieņemtajiem grozījumiem.

Saskaņā ar EK Līguma 251. panta 2. punktu Padome 2008. gada 17. decembrī vienprātīgi pieņēma kopējo nostāju. Arī kopējā nostāja attiecas uz abiem sākotnējiem priekšlikumiem, kas ir apvienoti vienā dokumentā.

II. MĒRĶIS

Ja priekšlikumā īstenošanas regulai ir paredzēti horizontāli noteikumi, tad priekšlikumā regulai, ar ko nosaka XI pielikuma saturu, savukārt paredzēti papildu noteikumi attiecībā uz atsevišķu dalībvalstu tiesību aktu īpašiem aspektiem, lai nodrošinātu pamatregulas vienmērīgu piemērošanu attiecīgajās dalībvalstīs. Saskaņā ar vienkāršošanas vispārējo mērķi priekšlikumā iekļauts mazāk jauna teksta nekā atbilstīgajā spēkā esošās Regulas (EEK) Nr. 1408/71 VI pielikumā.

Regulas (EK) Nr. 883/2004 II un X pielikumam, kam nebija noteikts saturs, līdzvērtīgi noteikumi ir Regulas (EEK) Nr. 1408/71 III un IIa pielikumā. Pārējos pielikumos, kurus groza ar šo priekšlikumu, jau ir iekļauti noteikumi attiecībā uz vairākām dalībvalstīm, taču tie ir jāpildinveido, lai ņemtu vērā dalībvalstis, kuras ES pievienojās pēc 2004. gada 29. aprīļa. Regulā (EEK) Nr. 1408/71 ir noteikumi, kas arī atbilst dažu šo pielikumu noteikumiem. Tomēr I pielikuma 1. daļu (Uztura maksājumu avansi), kā arī III un IV pielikumu (īpaši noteikumi par veselības aprūpes pabalstiem) piemēro tikai attiecībā uz Regulu (EK) Nr. 883/2004.

⁽¹⁾ OV L 166, 30.4.2004., labota versija OV L 200, 7.6.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, OV L 149, 5.7.1971., 2. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1992/2006 (OV L 392, 30.12.2006., 1. lpp.).

⁽³⁾ Vēl nav publicēts Oficiālajā Vēstnesī.

⁽⁴⁾ OV C 161, 13.07.2007., 61. lpp.

III. KOPĒJĀS NOSTĀJAS ANALĪZE

1. Vispārīgas piezīmes:

a) Komisijas grozītais priekšlikums

Eiropas Parlaments pieņēma 77 grozījumus Komisijas priekšlikumā. Visus grozījumus pilnībā, daļēji vai ar citu formulējumu iekļāva grozītajā Komisijas priekšlikumā (grozījumi 1.-5., 7.-11., 13.-24. un 26.-78. (pārskatīts) grozījums).

b) Padomes kopējā nostāja:

Padomei bija pieņemami 70 no 77 grozījumiem, kas pilnībā vai daļēji ietverti Komisijas grozītajā priekšlikumā, proti, 1.-5., 7., 8., 10., 13., 19., 21., 22. un 25.-77. grozījums.

Tomēr Padome uzskatīja, ka 6., 11., 12., 20., 23., 24. un 78. (pārskatīts) grozījumu nebūtu vēlams pieņemt. Turklāt, lai arī ir panākta vienošanās par 9. grozījuma saturu attiecībā uz definīciju "pabalsti natūrā", Padome uzskatīja, ka šī definīcija jāpadara vēl skaidrāka (Kopējās nostājas 1. panta 3. punkta va) apakšpunkts).

2. Padomes nostāja attiecībā uz 20. grozījumu un citiem saistītiem grozījumiem

Šis jautājums attiecas uz pārrobežu darba ņēmēja ģimenes locekļu tiesībām saņemt veselības aprūpi dalībvalstī, kurā strādā darba ņēmējs, ar tādiem pašiem nosacījumiem, kas attiecas uz konkrēto darba ņēmēju.

Pamatregulas 18. punkta 2. pantā ir noteikts: "pierobežas darbinieka ģimenes locekļiem ir tiesības uz pabalstiem natūrā, kamēr viņi uzturas kompetentajā dalībvalstī, ja šī dalībvalsts nav norādīta III pielikumā". Pamatregulas III pielikumā uzskaitītas septiņas dalībvalstis, kurās piemēro ierobežojumus attiecībā uz pārrobežu darbinieka ģimenes locekļu tiesībām uz pabalstiem natūrā.

Eiropas Parlamenta 20. grozījumā (6., 11., 12. grozījums ar to ir cieši saistīts) norādīts, ka pamatregulas 87. pantā būtu jāiekļauj jauns 10.a pants, kurā noteiktu, ka "III pielikumu atceļ 5 gadus pēc šīs regulas piemērošanas datuma."

Padome nevarēja panākt vienprātīgu vienošanos par šo grozījumu, jo piecas delegācijas tam nepiekrita. Minētās delegācijas puda principiālu viedokli, ka pamatregulas 18. panta 2. punktā izklāstītais noteikums nebūtu jāietekmē nelabvēlīgi, it īpaši, ņemot vērā nepietiekamo pieredzi jaunās regulas piemērošanā. Tās uzsver, ka Regula Nr. 883/2004 ir pieņemta kā delikāts kompromiss, kura panākšanā būtiska nozīme bija Eiropas Parlamentam, un to nevajadzētu mainīt. Pirms tālākas rīcības uzsākšanas tās nevēlas paplašināt minētās tiesības veselības aizsardzības jomā, lai ietvertu pārrobežu darba ņēmēju ģimenes locekļus, vairāk kā noteikts Regulā (EEK) 1408/71, jo, viņuprāt, šajā posmā lēmums par III pielikuma atcelšanu pēc 5 gadiem, ir neapdomāts.

No otras puses, visas pārējās delegācijas kompromisa garā varētu šo grozījumu pieņemt. Turklāt delegācijas no sešām dalībvalstīm, kas uzskaitītas kopējās nostājas III pielikumā, puda vēl piekāpīgāku nostāju, norādot, ka tās varētu pieņemt atcelt III pielikumu pēc četriem gadiem. Šajā sakarā Itālijas delegācija, kurai nebija pieņemams 24. grozījums, uzskatot par nepieciešamu III pielikumā iekļaut ierakstu, pieņēma kompromisa nostāju par 20. grozījumu, piekrītot, ka ieraksta derīguma termiņš ir četri gadi.

Ņemot vērā izklāstītos apstākļus un šī jautājuma svarīgumu Eiropas Parlamentā, vienprātīgi tika rasts kompromisa risinājums, saskaņā ar kuru:

- pamatregulas 18. panta 2. punktu un 28. panta 1. punktu grozītu, lai paredzētu, ka III pielikumu pārskata 5 gadus pēc tā piemērošanas, un
- pamatregulas 87. pantā pievienotu jaunu punktu (10.a), lai noteiktu spēkā esamības termiņu — 4 gadus — dažu dalībvalstu ierakstiem III pielikumā.

Padome uzskata, ka tas ir realistisks un līdzsvarots risinājums, kas acīmredzami pietuvināts Eiropas Parlamenta nostājai. Tā cer, ka Parlaments varēs to pieņemt.

3. Padomes nostāja par 23. grozījumu

23. grozījums attiecas uz pamatregulas II pielikumu (to konvenciju noteikumi, kas paliek spēkā un ko attiecīgā gadījumā piemēro tikai personām, uz kurām tās attiecas). Minētā pielikuma 36. punktā zem Portugāles un Apvienotās Karalistes ieraksta Parlaments iekļauj atsauci uz 2. panta 1. punktu 1978. gada 15. novembra Protokolā par medicīnisko aprūpi, uz kuru jau attiecas Padomes Regulas (EEK) Nr. 1408/71 III pielikums.

Minētais protokols nav iekļauts Padomes Kopējās nostājas II pielikumā, jo divas attiecīgās dalībvalstis ir norādījušas, ka tās ir nolēmušas nepiemērot šī protokola 2. panta 1. punktu no 2008. gada 1. septembra.

4. Padomes nostāja par 78. (pārskatīts) grozījumu

Ar 78. (pārskatīts) grozījumu, cita starpā, ir paredzēts saglabāt ierakstu "Itālija" pamatregulas IV pielikumā, kurā noteikts, ka minētajā pielikumā uzskaitītās dalībvalstis nodrošinās vairāk tiesību pensionāriem, kas atgriežas kompetentajā dalībvalstī (pamatregulas 27. panta 2. punkts). Attiecībā uz šo ierakstu Padome vienprātīgi puda nostāju, ka šis grozījums tai nav pieņemams.

Pēc pamatregulas pieņemšanas Itālijas kompetentās iestādes atkārtoti izvērtēja savu nostāju, dodot priekšroku pagaidām nepiešķirt papildu tiesības pensionāriem. Nemot vērā šos jaunus notikumus, Komisija sākotnējā priekšlikumā, ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 883/2004 pielikumus, ierosināja ierakstu "Itālija" dzēst no IV pielikuma. Itālijas delegācija varēja piekrist Komisijas priekšlikumam.

Komisija ir pieņēmusi Padomes apstiprināto kopējo nostāju.

5. Īpaši komentāri

Padome uzskatīja par nepieciešamu Komisijas priekšlikumā izdarīt šādas izmaiņas:

- pamatregulas 15. pants: terminu "palīgdarbinieki" aizstāj ar terminu "līgumdarbinieki" Kopējā nostājā saskaņā ar Civildienesta noteikumiem;
- pamatregulas 36. panta 1. punkts: Padome uzskatīja, ka 17., 18. panta 1. punktu, 19. panta 1. punktu un 20. panta 1. punktu vajadzētu piemērot arī pabalstiem, kas saistīti ar nelaimes gadījumiem darbā vai arodslimībām;
- turklāt, Padome uzskatīja, ka jaunais 2.a punkts būtu jāietver pamatregulas 36. pantā, lai iekļautu principu, kas noteikts 33. pantā Komisijas priekšlikumā Regulai, ar ko nosaka Regulas (EK) Nr. 883/2004 īstenošanas procedūru;
- pamatregulas 87. panta 8. punkts: Padome uzskatīja, ka pašreizējais 8. punkts jāaizstāj ar jaunu punktu, lai precizētu maksimālo laikposmu, kurā uz personu attieksies dalībvalsts tiesību akti, izņemot tos, kas noteikti saskaņā ar II sadaļu Padomes Regulā (EEK) Nr. 1408/71.

IV. NOBEIGUMS

Padome pauž gandarījumu par sadarbības garu, kas bija vērojams Eiropas Parlamenta pirmajā lasījumā par šo svarīgo papildu tiesību aktu elementu un kas deva iespēju abām iestādēm jau tagad būtiski samazināt iespējamo nesaskaņu apjomu.

Jo īpaši Padome pauž gandarījumu par Eiropas Parlamenta ierosmi, ka vienotā dokumentā apvieno priekšlikumu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu un nosaka tās XI pielikumu saturu, un priekšlikumu, ar ko groza minētās regulas pielikumus.

Padome uzskata, ka tā kopējā nostājā ir būtiski nākusi preti Parlamentam, reaģējot uz tā paustajām bažām.

Tā cer uz konstruktīvās diskusijas turpinājumu ar Eiropas Parlamentu, lai pēc iespējas drīz sasniegtu galīgu vienošanos par šo papildu tiesību aktu nolūkā īstenot vispārējās intereses, proti, panākt, lai jau drīzumā spēkā stājas viss jauno noteikumu kopums par sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinācijas modernizāciju un vienkāršošanu.

KOPĒJĀ NOSTĀJA (EK) Nr. 2/2009,**ko Padome pieņēmusi 2008. gada 18. decembrī****nolūkā pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu .../2009 (...), ar ko nosaka Kopienas procedūras farmakoloģiski aktīvo vielu atlieku pieļaujamo daudzumu noteikšanai dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktos, ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 2377/90 un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/82/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 726/2004****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2009/C 33 E/02)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 37. pantu un 152. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Zinātnes un tehnikas attīstība sniedz iespēju noteikt vēl mazāka daudzuma veterināro zāļu atlieku klātbūtni pārtikas produktos.

(2) Lai aizsargātu sabiedrības veselību, būtu jānosaka maksimāli pieļaujamie atlieku daudzumi saskaņā ar vispārattīstītiem drošuma novērtēšanas principiem, ņemot vērā toksisko risku, vides piesārņojumu, kā arī vielu mikrobioloģisko un farmakoloģisko ietekmi. Būtu jāņem vērā arī citi zinātniski novērtējumi par attiecīgo vielu drošību, kurus, iespējams, veic starptautiskas organizācijas vai Kopienā izveidotās zinātniskās struktūras.

(3) Šī regula ir tieši saistīta ar sabiedrības veselību un attiecas uz dzīvnieku izcelsmes produktu iekšējo tirgu, kā ietverts Līguma I pielikumā. Tādēļ ir jānosaka farmakoloģiski aktīvo vielu maksimāli pieļaujamie atlieku daudzumi dažādos dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktos, tostarp gaļā, zivīs, pienā, olās un medū.

(4) Ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 2377/90 (1990. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka Kopienas procedūru veterināro zāļu maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu noteikšanai dzīvnieku izcelsmes produktos ⁽³⁾, ieviesa Kopienas procedūras, lai novērtētu farmakoloģiski aktīvo vielu atlieku drošumu atbilstīgi cilvēku pārtikas nekaitīguma prasībām. Farmakoloģiski aktīvu vielu var lietot produktīvajiem dzīvniekiem tikai tad, ja saņemts labvēlīgs novērtējums. Maksimāli pieļaujamais atlieku daudzums šai vielai nosaka, ja to uzskata par vajadzīgu cilvēku veselības aizsardzības nolūkos.

(5) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/82/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz veterinārajām zālēm ⁽⁴⁾, paredzēts, ka veterinārās zāles var atļaut vai lietot produktīvajiem dzīvniekiem tikai tad, ja tajos esošās farmakoloģiski aktīvās vielas ir novērtētas kā drošas saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 2377/90. Turklāt minētajā direktīvā ir iekļauti noteikumi par veterināro zāļu, kas paredzētas lietošanai produktīvajiem dzīvniekiem, lietošanas dokumentāciju, lietošanu neatbilstīgi instrukcijai, parakstīšanu un izplatīšanu.

(6) Ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2001. gada 3. maija rezolūciju ⁽⁵⁾ par veterināro zāļu pieejamību, Komisijas 2004. gadā veikto sabiedrisko apspriešanu un tās veikto izvērtējumu par gūto pieredzi, ir nepieciešams mainīt maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu noteikšanas procedūras, vienlaikus saglabājot šīs noteikšanas sistēmu kopumā.

(7) Maksimāli pieļaujamie atlieku daudzumi ir atsaucies vērtības, lai saskaņā ar Direktīvu 2001/82/EK to veterināro zāļu, kas paredzētas lietošanai produktīvajiem dzīvniekiem, tirdzniecības atļaujās noteiktu izdalīšanās laikposmus, kā arī lai kontrolētu atliekas dzīvnieku izcelsmes pārtikā dalībvalstīs un robežkontroles punktos.

⁽¹⁾ OVC 10, 15.1.2008., 51. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 18. jūnija Atzinums (**Oficiālajā Vēstnesī** vēl nav publicēts) un Padomes 2008. gada 18. decembris Kopējā nostāja.

⁽³⁾ OV L 224, 18.8.1990., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OVC 27 E, 31.1.2002., 80. lpp.

- (8) Padomes Direktīva 96/22/EK (1996. gada 29. aprīlis) par noteiktu hormonālas vai tireostatiskas iedarbības vielu un beta-agonistu lietošanas aizliegumu lopkopībā ⁽¹⁾ aizliedz atsevišķas vielas īpašiem nolūkiem pielietot produktīvajiem dzīvniekiem. Šī regula būtu jāpiemēro, neskarot nevienu citu Kopienas tiesību aktu, ar ko aizliedz lietot produktīvajos dzīvniekos atsevišķas vielas, kurām ir hormonāla iedarbība.
- (9) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EEK) Nr. 315/93 (1993. gada 8. februāris), ar ko nosaka Kopienas procedūras attiecībā uz piesārņotājiem pārtikā ⁽²⁾, ir izklāstīti īpaši noteikumi attiecībā uz vielām, kuras nerodas tīšas ievadišanas rezultātā. Šīm vielām nevajadzētu piemērot tiesību aktus par maksimāli pieļaujamajiem atlieku daudzumiem.
- (10) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽³⁾, ir noteikts pārtikas tiesību aktu pamats Kopienas līmenī un sniegtas definīcijas šajā jomā. Ir lietderīgi šīs definīcijas piemērot arī tiesību aktiem par maksimāli pieļaujamajiem atlieku daudzumiem.
- (11) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem ⁽⁴⁾, ir paredzēti vispārīgi noteikumi pārtikas kontrolei Kopienā un sniegtas definīcijas šajā jomā. Ir lietderīgi šos noteikumus un definīcijas piemērot arī tiesību aktiem par maksimāli pieļaujamajiem atlieku daudzumiem. Prioritāte būtu jāpiešķir aizliegto vielu nelegālas izmantošanas noteikšanai un būtu jāizraugās daļa no paraugiem atbilstīgi riska analīzes pieejai.
- (12) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 726/2004 (2004. gada 31. marts), ar ko nosaka cilvēku uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru ⁽⁵⁾, Eiropas Zāļu aģentūrai ("aģentūra"), ir uzticēts uzdevums sniegt ieteikumus par veterināro zāļu maksimāli pieļaujamajiem atlieku daudzumiem, kas varētu būt pieņemami dzīvnieku izcelsmes pārtikā.
- (13) Būtu jānosaka maksimāli pieļaujamie atlieku daudzumi farmakoloģiski aktīvajām vielām, kuras izmanto vai kuras paredzēts izmantot Kopienā tirgū laistās veterinārajās zālēs.
- (14) No sabiedriskās apspriešanas un no tā, ka pēdējos gados ir atļauts tikai neliels skaits veterināro zāļu produktīvajiem dzīvniekiem, var secināt, ka Regula (EEK) Nr. 2377/90 ir panākusi to, ka šādas zāles ir grūtāk pieejamas.
- (15) Lai nodrošinātu dzīvnieku veselību un labturību, ir nepieciešams, lai būtu pieejamas veterinārās zāles, ar kurām ārstēt konkrētas slimības. Turklāt tas, ka nav pieejamas piemērotas veterinārās zāles konkrētas sugas konkrētai ārstēšanai, var veicināt vielu nepareizu vai nelikumīgu lietošanu.
- (16) Tādēļ ar Regulu (EEK) Nr. 2377/90 izveidotā sistēma būtu jāgroza, lai palielinātu produktīvajiem dzīvniekiem paredzēto veterināro zāļu pieejamību. Lai šo mērķi sasniegtu, būtu jāparedz, ka aģentūra sistemātiski izskata iespēju par kādai vienai sugai vai pārtikas produktam noteiktā maksimāli pieļaujamā atlieku daudzuma piemērošanu kādai citai sugai vai pārtikas produktam. Šajā sakarā būtu jāņem vērā sistēmā jau iekļauto drošības koeficientu atbilstība, lai nodrošinātu pārtikas nekaitīgumu un neapdraudētu dzīvnieku labturību.
- (17) Ir atzīts, ka tikai zinātniski riska izvērtējumi dažkārt nevar sniegt visu informāciju, saskaņā ar kuru būtu jāpieņem lēmumi par riska pārvaldību, un ka pienācīgi būtu jāņem vērā citi ar konkrēto jautājumu saistīti faktori, tostarp pārtikas ražošanas tehnoloģiskie aspekti un kontroles iespējamība. Tādēļ aģentūrai būtu jāsniedz atziņums, kas sastāvētu no zinātniska riska izvērtējuma un riska pārvaldības ieteikumiem par farmakoloģiski aktīvo vielu atliekām.
- (18) Lai maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu sistēma kopumā varētu netraucēti darboties, nepieciešami sīki izstrādāti noteikumi par maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu noteikšanas pieteikumu formātu un saturu, kā arī par riska izvērtēšanas un riska pārvaldības ieteikumu metodiskajiem principiem.
- (19) Lopkopībā papildus veterinārajām zālēm izmanto arī citus līdzekļus, uz kuriem neattiecas īpaši tiesību akti par atliekām, piemēram, biocīdos produktus. Šie biocīdie produkti ir definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/8/EK (1998. gada 16. februāris) par biocīdo produktu laišanu tirgū ⁽⁶⁾. Turklāt veterinārās zāles, kam nav tirdzniecības atļaujas Kopienā, var būt atļautas valstīs ārpus tās. Tas var būt tādēļ, ka citos reģionos dažas slimības vai mērķa sugas ir biežāk sastopamas, vai tādēļ, ka uzņēmumi izvēlas kādu līdzekli netirgot Kopienā. Tas, ka līdzeklis Kopienā nav atļauts, nebūt nenozīmē to, ka tā lietošana nav droša. Komisijai būtu jāspēj noteikt šādu
- ⁽¹⁾ OV L 125, 23.5.1996., 3. lpp.
⁽²⁾ OV L 37, 13.2.1993., 1. lpp.
⁽³⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.
⁽⁴⁾ OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp. Labotā versija publicēta OV L 191, 28.5.2004., 1. lpp.
⁽⁵⁾ OV L 136, 30.4.2004., 1. lpp.
⁽⁶⁾ OV L 123, 24.4.1998., 1. lpp.

līdzekļu farmakoloģiski aktīvo vielu maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu pārtikā, saņemot aģentūras atzinumu, saskaņā ar principiem, kas noteikti farmakoloģiski aktīvajām vielām, kuras paredzētas izmantošanai veterinārajās zālēs. Jāgroza arī Regula (EK) Nr. 726/2004, lai aģentūras uzdevumos iekļautu konsultēšanu par biocīdo produktu aktīvo vielu maksimāli pieļaujamiem atlieku līmeņiem.

(20) Saskaņā ar sistēmu, kas izveidota ar Direktīvu 98/8/EK, operatoriem, kuri jau ir izlaiduši vai lūdz biocīdos produktus laist tirgū, jāmaksā nodevas par novērtēšanu, veicot dažādas ar minēto direktīvu saistītas procedūras. Šajā regulā paredzēts, ka aģentūra veic novērtēšanu, kas saistīta ar tādu farmakoloģiski aktīvo vielu maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu noteikšanu, kuras izmanto vai ir paredzēts izmantot biocīdos produktos. Tādējādi šajā regulā būtu jāprecizē šīs novērtēšanas finansēšana, lai pienācīgi ņemtu vērā maksu, kas jau saņemta par novērtēšanu, kas jau ir veikta vai kas jāveic saskaņā ar minēto direktīvu.

(21) Kopiena saistībā ar *Codex Alimentarius* veicina maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu starptautisko standartu attīstību, vienlaikus nodrošinot to, ka netiek pazemināts Kopienā nodrošinātais cilvēku veselības aizsardzības augstais līmenis. Tādēļ Kopienai bez turpmāka riska izvērtējuma būtu jāpārņem tie *Codex Alimentarius* maksimāli pieļaujamie atlieku daudzumi, kurus tā ir atbalstījusi attiecīgajā *Codex Alimentarius* komisijas sanāksmē. Tādējādi tiks sekmēta saskaņība starp starptautiskajiem standartiem un Kopienas tiesību aktiem par atlieku daudzumiem pārtikā.

(22) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 882/2004 pārtikas produktos tiek kontrolētas farmakoloģiski aktīvo vielu atliekas. Pat tad, ja šādu vielu atlieku līmenis ar šo regulu nav noteikts, šādu vielu atliekas ir iespējamas sakarā ar vides piesārņojumu vai kādu dabīgu metabolītu dzīvniekā. Laboratoriski iespējams konstatēt aizvien mazākus šādu atlieku daudzumus. Šādas atliekas ir likušas dalībvalstīm ieviest atšķirīgus kontroles pasākumus.

(23) Padomes Direktīvā 97/78/EK (1997. gada 18. decembris), ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterināro pārbaužu organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ievieš Kopienā no trešām valstīm⁽¹⁾, paredzēts, ka katram sūtījumam no trešās valsts ir jāveic veterinārā pārbaude, un

ar Komisijas Lēmumu 2005/34/EK (2005. gada 11. janvāris)⁽²⁾ ievieš saskaņotus standartus, nosakot atsevišķas atliekas dzīvnieku izcelsmes produktos, kas ievesti no trešām valstīm. Ir atbilstīgi piemērot Lēmuma 2005/34/EK noteikumus visiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, kurus laiž Kopienas tirgū.

(24) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2377/90, Direktīvu 96/22/EK vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1831/2003 (2003. gada 22. septembris) par dzīvnieku ēdināšanā lietotām piedevām⁽³⁾ vairākas farmakoloģiski aktīvas vielas ir aizliegtas vai pašlaik nav atļautas. Tādas farmakoloģiski aktīvo vielu atliekas dzīvnieku izcelsmes produktos, kuras jo īpaši rodas no nelegālas izmantošanas vai vides piesārņojuma, saskaņā ar Padomes Direktīvu 96/23/EK (1996. gada 29. aprīlis), ar ko paredz pasākumus, lai kontrolētu noteiktas vielas un to atliekas dzīvīs dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos⁽⁴⁾ būtu rūpīgi jākontrolē un jāuzrauga neatkarīgi no produkta izcelsmes.

(25) Lai sekmētu tirdzniecību Kopienā un importu, Kopienai būtu jāparedz procedūras, lai noteiktu atsaucē vērtības darbībai pie tādas atlieku koncentrācijas, par kuru laboratoriska analīze ir tehniski iespējama, nekaitējot cilvēku veselības augstam aizsardzības līmenim Kopienā. Tomēr, nosakot atsaucē vērtības darbības nolūkos, nekādā gadījumā nedrīkstētu radīt priekšnosacījumus aizliegtu vai neatļautu vielu nelegālai izmantošanai, lai ārstētu produktīvos dzīvniekus. Tādēļ jebkādas šo vielu atliekas dzīvnieku izcelsmes pārtikā būtu uzskatāmas par nevēlamām.

(26) Tāpat Kopienai būtu jāizveido saskaņota pieeja gadījumos, kad dalībvalstis rod pierādījumus, kas liecinātu par problēmas atkārtošanos, jo šādas ziņas liecinātu par ļaunprātīgu kādas konkrētas vielas izmantošanu vai arī par tādu garantiju neievērošanu, ko trešās valstis paredzējušas, ražojot produktus, kas paredzēti importam Kopienā. Ja šādas problēmas atkārtojas, tad dalībvalstīm par to būtu jāinformē Komisija un jāveic atbilstīgi turpmāki pasākumi.

(27) Spēkā esošie tiesību akti par maksimāli pieļaujamajiem atlieku daudzumiem būtu jāvienkāršo, apvienojot vienā Komisijas regulā visus lēmumus, ar ko klasificē farmakoloģiski aktīvās vielas saistībā ar to atliekām.

⁽²⁾ OJ L 16, 20.1.2005., 61. lpp.

⁽³⁾ OJ L 268, 18.10.2003., 29. lpp.

⁽⁴⁾ OJ L 125, 23.5.1996., 10. lpp.

⁽¹⁾ OJ L 24, 30.1.1998., 9. lpp.

- (28) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽¹⁾.
- (29) Komisijai jo īpaši būtu jāpieskir pilnvaras pieņemt riska izvērtējuma metodoloģijas principus un riska pārvaldības ieteikumus, lai noteiktu maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu, noteikumus par ekstrapolācijas nosacījumiem, un pasākumus par atsaucis vērtību noteikšanu darbībai, tostarp pasākumus šo atsaucis vērtību pārskatīšanai, kā arī metodoloģijas principus un zinātniskas metodes, lai izveidotu atsaucis vērtības darbībai. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, papildinot to ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (30) Ja nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ regulatīvās kontroles procedūras parastos termiņus nav iespējams ievērot, Komisijai būtu jāvar izmantot Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 6. punktā paredzēto steidzamības procedūru, lai pieņemtu pasākumus par atsaucis vērtību noteikšanu darbībai un pasākumus šo atsaucis vērtību pārskatīšanai.
- (31) Ņemot vērā to, ka piedāvātās rīcības mērķi, proti, aizsargāt cilvēku veselību un dzīvnieku veselību, un nodrošināt piemērotu veterināro zāļu pieejamību, un to, ka minētās rīcības mēroga vai iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu, kā noteikts. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (32) Tādēļ skaidrības labad Regula (EEK) Nr. 2377/90 ir jāaizstāj ar jaunu regulu.
- (33) Būtu jāparedz pārejas laiks, lai Komisija varētu sagatavot un pieņemt regulu, kurā ietver farmakoloģiski aktīvās vielas un to klasifikāciju pēc maksimāli pieļaujamiem atlieku daudzumiem, kā izklāstīts Regulas (EEK) Nr. 2377/90 I līdz IV pielikumā, kā arī noteiktus minētās jaunās regulas īstenošanas noteikumus,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Lai nodrošinātu pārtikas nekaitīgumu, šajā regulā ir izklāstīti noteikumi un procedūras, lai noteiktu:

- a) farmakoloģiski aktīvās vielas atlieku maksimāli pieļaujamo koncentrāciju dzīvnieku izcelsmes pārtikā (maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu);
- b) farmakoloģiski aktīvās vielas atlieku daudzumu, kas noteikts kontroles nolūkos konkrētu vielu gadījumā, kurām nav noteikts maksimāli pieļaujamais atlieku daudzums saskaņā ar šo regulu (atsaucis vērtības).

2. Šo regulu nepiemēro:

- a) bioloģiskas izcelsmes aktīvajām vielām, kas paredzētas aktīvas vai pasīvas imunitātes izraisīšanai vai imunitātes diagnosticēšanai un ko izmanto imunoloģiskajās veterinārajās zālēs;
- b) vielām, kas ietilpst Regulas (EEK) Nr. 315/93 piemērošanas jomā.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23.lpp.

3. Šo regulu piemēro, neskarot Kopienas tiesību aktus, ar ko aizliedz lietot produktīvajiem dzīvniekiem noteiktas hormonālas vai tireostatiskas iedarbības vielas un beta-agonistus, kā paredzēts Direktīvā 96/22/EK.

2. pants

Definīcijas

Papildus Direktīvas 2001/82/EK 1. pantā, Regulas (EK) Nr. 882/2004 2. pantā un Regulas (EK) Nr. 178/2002 2. un 3. pantā sniegtajām definīcijām šīs regulas nolūkos piemēro šādas definīcijas:

- a) "farmakoloģiski aktīvo vielu atliekas" ir visas farmakoloģiski aktīvās vielas, kuras izteiktas mg/kg vai µg/kg svaigā svara, un ietver aktīvas vielas, palīgvielas vai noārdīšanās produktus un to metabolītus, kas saglabājas no dzīvniekiem iegūtā pārtikā;
- b) "produktīvie dzīvnieki" ir dzīvnieki, kurus audzē, tur, nokauj vai ievāc pārtikas ražošanas nolūkos.

II SADAĻA

MAKSIMĀLI PIEĻAUJAMIE ATLIEKU DAUDZUMI

I NODAĻA

Riska izvērtējums un riska pārvaldība

1. iedaļa

**Farmakoloģiski aktīvās vielas, kas paredzētas
izmantošanai veterinārajās zālēs kopienā**

3. pants

Pieteikums aģentūras atzinumam

Izņemot gadījumus, kad piemēro šīs regulas 14. panta 3. punktā minēto *Codex Alimentarius* procedūru, visām farmakoloģiski aktīvajām vielām, kas Kopienā paredzētas izmantošanai produktīvajiem dzīvniekiem ievadāmās veterinārās zālēs, jāsaņem Eiropas Zāļu aģentūras (aģentūra), kas izveidota ar Regulas (EK) 726/2004 55. pantu, atzinums par maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu, ko formulējusi Veterināro zāļu komiteja (turpmāk — "komiteja"), kas izveidota ar minētās regulas 30. pantu.

Šim nolūkam to veterināro zāļu, kurās tāda viela ir izmantota, tirdzniecības atļaujas pieteikuma iesniedzējs, persona, kas gatavoja iesniegt pieteikumu minētās tirdzniecības atļaujas saņemšanai vai, vajadzības gadījumā, tādas tirdzniecības atļaujas turētājs iesniedz pieprasījumu aģentūrai.

4. pants

Aģentūras atzinums

1. Aģentūras atzinums ietver zinātnisku riska izvērtējumu un ieteikumus attiecībā uz riska pārvaldību.

2. Zinātniskā riska izvērtējuma un riska pārvaldības ieteikumu mērķis ir nodrošināt augstu cilvēku veselības aizsardzības līmeni, vienlaikus nodrošinot arī to, ka piemērotu veterināro zāļu trūkums negatīvi neietekmē cilvēku veselību, dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību. Atzinumā jāņem vērā visi attiecīgie Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA), kas izveidota ar Regulas (EK) 178/2002 22. pantu, zinātniskie atzinumi.

5. pants

Ekstrapolācija

Lai nodrošinātu atļautu veterināro zāļu pieejamību tādu slimību ārstēšanai, kuras skar produktīvos dzīvniekus, aģentūra, nodrošinot augstu cilvēku veselības aizsardzības līmeni un veicot zinātniskos riska izvērtējumus un izstrādājot riska pārvaldības ieteikumus, izskata iespēju izmantot kādai farmakoloģiski aktīvai vielai kādā konkrētā pārtikas produktā noteiktos maksimāli

pieļaujamos atlieku daudzumus arī citam pārtikas produktam, kas iegūts no vienas un tās pašas sugas, vai kādai farmakoloģiski aktīvai vielai noteiktos maksimāli pieļaujamos atlieku daudzumus vienā vai vairākās sugās izmantot arī citām sugām.

6. pants

Zinātniskais riska izvērtējums

1. Zinātniskajā riska izvērtējumā tiek aplūkots farmakoloģiski aktīvo vielu metabolisms un noārdīšanās attiecīgajās dzīvnieku sugās, atlieku veids un daudzums, izteikts pieļaujamajā dienas devā (PDD), ko cilvēki var uzņemt savas dzīves laikā un kas nerada ievērojamu risku veselībai. Var izmantot PDD alternatīvas, ja Komisija tās ir noteikusi, kā paredzēts 13. panta 2. punktā.

2. Zinātniskais riska izvērtējums attiecas uz

- a) atlieku veidu un daudzumu, ko uzskata par cilvēku veselībai nekaitīgu;
- b) risku attiecībā uz toksikoloģisko, farmakoloģisko vai mikrobioloģisko ietekmi uz cilvēkiem;
- c) atliekām, kas ir augu izcelsmes pārtikā vai nāk no vides.

3. Ja vielas metabolismu vai noārdīšanos nevar izvērtēt, zinātniskajā riska izvērtējumā var ņemt vērā pārraudzības datus vai datus par iedarbību.

7. pants

Riska pārvaldības ieteikumi

Riska pārvaldības ieteikumi balstās uz zinātnisko riska izvērtējumu, kas veikts saskaņā ar 6.pantu, un tajos novērtēts turpmākais:

- a) alternatīvu vielu pieejamība attiecīgo sugu ārstēšanai vai izvērtētās vielas vajadzība, lai novērstu nevajadzīgas dzīvnieku ciešanas vai nodrošinātu to cilvēku drošību, kuri šos dzīvniekus ārstē;
- b) citi pamatoti faktori, piemēram, pārtikas un dzīvnieku barības ražošanas tehnoloģiskie aspekti, kontroles iespējamība, veterinārajās zālēs esošo vielu lietošanas apstākļi, laba lietošanas prakse, izmantojot veterinārās zāles un biocīdos produktus, un nepareizas vai nelikumīgas lietošanas iespējamība;
- c) vajadzība noteikt maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu vai pagaidu maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu kādai veterinārajās zālēs esošai farmakoloģiski aktīvai vielai un, ja vajadzīgs, nosacījumi vai ierobežojumi tās lietošanai;

d) vai sniegtie dati nav pietiekami, lai ļautu noteikt drošu daudzumu, kā arī tas, vai nav iespējams pieņemt galīgo lēmumu par cilvēku veselību saistībā ar vielas atlieku maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu zinātniskas informācijas trūkuma dēļ. Ne vienā, ne otrā gadījumā nevar ieteikt nekādu maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu.

8. pants

Pieprasījumi un procedūras

1. Pieprasījums, kas minēts 3. pantā, atbilst formātam un saturam, ko Komisija nosaka saskaņā ar 13. panta 1. punktu, un to iesniedz kopā ar aģentūrai pienākošos maksu.

2. Aģentūra nodrošina, ka komiteja sniedz atzinumu 210 dienu laikā pēc derīga pieprasījuma saņemšanas saskaņā ar 3. pantu un šā panta 1. punktu. Šo termiņu aptur, ja aģentūra konkrētā laikā pieprasa iesniegt papildu informāciju par attiecīgo vielu, līdz brīdim, kad pieprasītā papildu informācija ir sniegta.

3. Aģentūra nosūta 4. pantā minēto atzinumu pieprasītājam. Pēc atzinuma saņemšanas 15 dienu laikā pieprasītājs var sniegt aģentūrai rakstveida paziņojumu par to, ka viņš vēlas lūgt atzinuma pārskatīšanu. Tādā gadījumā viņš 60 dienu laikā pēc atzinuma saņemšanas iesniedz aģentūrai sīki izstrādātu sava lūguma pamatojumu.

Komiteja 60 dienu laikā pēc tam, kad tā saņēmusi pamatojumu lūgumam par pārskatīšanu, nolemj, vai tās atzinums ir jāpārskata un pieņem galīgo atzinumu. Par lūgumu pieņemt lēmuma pamatojumu pievieno galīgajam atzinumam.

4. Aģentūra 15 dienu laikā no galīgā atzinuma pieņemšanas nosūta to Komisijai un pieprasītājam, norādot tās secinājumu pamatojumu.

2. iedaļa

Citas farmakoloģiski aktīvās vielas, par kurām var lūgt aģentūras atzinumu

9. pants

Aģentūras atzinums, ko pieprasa Komisija vai dalībvalstis

1. Komisija vai dalībvalsts var iesniegt aģentūrai pieprasījumus sniegt atzinumu par maksimāli pieļaujamajiem atlieku daudzumiem vienā no turpmāk minētajiem gadījumiem:

a) ja attiecīgo vielu ir atļauts izmantot veterinārajās zālēs trešā valstī un saistībā ar attiecīgo pārtikas produktu vai sugu par šīs vielas maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu noteikšanu nav iesniegts pieteikums saskaņā ar 3. pantu, vai

b) attiecīgā viela ir tādu zāļu sastāvā, kuras paredzēts izmantot saskaņā ar Direktīvas 2001/82/EK 11. pantu, bet saistībā ar

attiecīgo pārtikas produktu vai sugu par šīs vielas maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu noteikšanu nav iesniegts pieteikums saskaņā ar šīs regulas 3. pantu.

Gadījumos, kas minēti pirmās daļas b) punktā, attiecībā uz mazskaitlīgām sugām vai nelielu izmantošanu, pieprasījumu aģentūrai var iesniegt ieinteresēta puse vai organizācija.

Piemēro 4. līdz 7. pantu.

Šā punkta pirmajā daļā minētajam pieprasījumam pēc atzinuma jāatbilst formas un satura prasībām, kādas noteikusi Komisija saskaņā ar 13. panta 1. punktu.

2. Aģentūra nodrošina, ka komiteja sniedz atzinumu 210 dienu laikā pēc Komisijas, dalībvalsts vai ieinteresētās puses vai organizācijas pieprasījuma saņemšanas. Šo termiņu aptur, ja aģentūra pieprasa konkrētā laikā iesniegt papildu informāciju par attiecīgo vielu, līdz brīdim, kad pieprasītā papildu informācija ir sniegta.

3. Aģentūra 15 dienu laikā no galīgā atzinuma pieņemšanas nosūta to Komisijai un pēc vajadzības tai dalībvalstij, ieinteresētajai pusei vai organizācijai, kura pieprasījumu iesniegusi, norādot tās secinājumu pamatojumu.

10. pants

Farmakoloģiski aktīvas vielas, ko satur biocīdi produkti, kurus izmanto lopkopībā

1. Saskaņā ar Direktīvas 98/8/EK 10. panta 2. punkta ii) apakšpunktu farmakoloģiski aktīvajām vielām, ko paredzēts izmantot biocīdā produktā, kuru izmanto lopkopībā, maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu nosaka:

a) ievērojot šīs regulas 9. pantā minēto procedūru:

i) aktīvajām vielām/produktu tipu kombinācijām, kas iekļautas Direktīvas 98/8/EK 16. panta 2. punktā minētajā 10 gadu darba programmā

ii) aktīvajām vielām/produktu tipu kombinācijām, kas jāiekļauj Direktīvas 98/8/EK I, IA vai IB pielikumā un kuru materiālu ir pieņēmusi kompetentā iestāde, kā minēts attiecīgās direktīvas 11. panta 1. punkta b) apakšpunktā, pirms ... (*);

b) ievērojot šīs regulas 8. pantā noteikto procedūru un pamatojoties uz pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar šīs regulas 3. pantu, visām citām aktīvajām vielām/produktu tipu kombinācijām, kuras jāiekļauj Direktīvas 98/8/EK I, IA vai IB pielikumā un attiecībā uz kurām dalībvalstis vai Komisija uzskata, ka tām jānosaka maksimāli pieļaujamais atlieku daudzums.

(*) Lūgums norādīt šīs regulas spēkā stāšanās datumu.

2. Komisija saskaņā ar 14. pantu klasificē 1. punktā minētās farmakoloģiski aktīvās vielas. Klasifikācijas nolūkā Komisija pieņem 17. panta 1. punktā minēto regulu.

Tomēr konkrētus noteikumus, kas saistīti ar nosacījumiem par to aktīvo vielu izmantošanu, kuras klasificē saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, nosaka saskaņā ar Direktīvas 98/8/EK 10. panta 2. punktu.

3. Novērtēšanu, kuru aģentūra veic, izpildot pieprasījumu saskaņā ar šā panta 1. punkta a) apakšpunktu, sedz no aģentūras budžeta, kā minēts Regulas (EK) Nr. 726/2004 67. pantā. Tomēr to neattiecinā uz novērtēšanas izmaksām, kas radušās referentam, kuru izraugās saskaņā ar minētās regulas 62. panta 1. punktu, lai noteiktu maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu, ja šo referentu ir izraudzījusies dalībvalsts, kas jau ir saņēmusi maksu par šo novērtēšanu, pamatojoties uz Direktīvas 98/8/EK 25. pantu.

Tādas novērtēšanas maksu apmēru, kuru Aģentūra un referents veic, izpildot pieprasījumu saskaņā ar šā panta 1. punkta b) apakšpunktu, nosaka saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 726/2004 70. pantu. Piemēro Padomes Regulu (EK) Nr. 297/95 (1995. gada 10. februāris) par maksām, kas maksājamas Eiropas Zāļu novērtēšanas aģentūrai ⁽¹⁾.

3. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

11. pants

Atzinuma pārskatīšana

Ja Komisija, pieprasītājs atbilstīgi 3. pantam vai kāda dalībvalsts sakarā ar kādu jaunu informāciju uzskata, ka nepieciešama atzinuma pārskatīšana, lai aizsargātu cilvēku vai dzīvnieku veselību, tā var lūgt aģentūru sniegt jaunu atzinumu par attiecīgajām vielām.

Ja saskaņā ar šo regulu konkrētiem pārtikas produktiem vai sugām ir noteikts maksimāli pieļaujamais atlieku daudzums, piemēro 3. un 9. pantu, lai noteiktu attiecīgās vielas maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu citiem pārtikas produktiem un sugām.

Pirmajā daļā minētajam pieprasījumam pievieno informāciju, kurā tiek izskaidrota problēmas būtība. Jaunajam atzinumam piemēro atbilstīgi 8. panta 2. līdz 4. punktu vai 9. panta 2. un 3. punktu.

12. pants

Atzinumu publicēšana

Aģentūra publicē 4., 9. un 11. pantā minētos atzinumus, pirms tam svītrotot tajos komerciāli konfidenciālo informāciju.

⁽¹⁾ OV L 35, 15.2.1995., 1. lpp.

13. pants

Īstenošanas pasākumi

1. Saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru Komisija, apspriežoties ar aģentūru, pieņem pasākumus attiecībā uz 3. un 9. pantā minēto pieteikumu un pieprasījumu formu un saturu;

2. Komisija, apspriežoties ar aģentūru, dalībvalstīm un ieinteresētajām personām, pieņem šādus pasākumus:

a) metodiskos principus 6. un 7. pantā minētajai riska izvērtēšanai un riska pārvaldības ieteikumiem, tostarp tehniskās prasības saskaņā ar starptautiski pieņemtiem standartiem;

b) noteikumus par kādai farmakoloģiski aktīvai vielai kādā konkrētā pārtikas produktā noteikto maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu izmantošanu arī citam pārtikas produktam, kas iegūts no vienas un tās pašas sugas, vai farmakoloģiski aktīvai vielai noteiktos maksimāli pieļaujamos atlieku daudzumu vienā vai vairākās sugās izmantošanu arī citām sugām, kā minēts 5. pantā. Šajos noteikumos konkrēti norāda, kā un ar kādiem nosacījumiem zinātniskā informācija par atliekām kādā konkrētā pārtikas produktā vai kādā sugā vai vairākās sugās var tikt izmantota, lai noteiktu maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu citos pārtikas produktos vai citās sugās.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus to papildinot, pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

II NODAĻA

Klasificēšana

14. pants

Farmakoloģiski aktīvo vielu klasificēšana

1. Komisija klasificē farmakoloģiski aktīvās vielas, par kurām sniegts aģentūras atzinums par maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu saskaņā ar attiecīgi 4., 9. un 11. pantu.

2. Klasifikācijā ietver farmakoloģiski aktīvo vielu sarakstu un terapeitiskās klases, kurām vielas pieder. Klasificēšana nozīmē arī to, ka katrai šādai vielai un attiecīgā gadījumā konkrētām pārtikas produkta un sugai nosaka vienu no šādiem elementiem:

a) maksimāli pieļaujamais atlieku daudzums;

b) pagaidu maksimāli pieļaujamais atlieku daudzums;

c) nav noteikta vajadzība konstatēt maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu;

d) aizliegums vielu ievadīt.

3. Maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu nosaka, ja tas vajadzīgs cilvēku veselības aizsardzības nolūkos:

a) atbilstīgi aģentūras atzinumam saskaņā ar attiecīgi 4., 9. vai 11. pantu; vai

b) atbilstīgi Kopienas delegācijas neapstrīdētam balsojumam *Codex Alimentarius* komisijā par farmakoloģiski aktīvas vielas, kas paredzēta lietošanai veterinārās zālēs, maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu, ja zinātniskie dati, kas ņemti vērā, ir bijuši pieejami Kopienas delegācijai pirms *Codex Alimentarius* komisijas lēmuma. Šajā gadījumā aģentūrai papildu izvērtējums nav jāveic.

4. Pagaidu maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu var noteikt, ja zinātniskie dati ir nepilnīgi, ar nosacījumu, ka nav pamata uzskatīt, ka attiecīgās vielas atliekas ierosinātajā līmenī apdraud cilvēku veselību.

Pagaidu maksimāli pieļaujamo atlieku daudzums attiecas uz noteiktu laika posmu, kas nepārsniedz piecus gadus. Šo laika posmu var vienu reizi pagarināt uz laika posmu, kas nepārsniedz divus gadus, ja var pierādīt, ka šāds pagarinājums ļautu pabeigt notiekošos zinātniskos pētījumus.

5. Maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu nenosaka, ja atbilstīgi atzinumam saskaņā ar attiecīgi 4., 9. vai 11. pantu cilvēku veselības aizsardzības nolūkos tas nav vajadzīgs.

6. Atbilstīgi atzinumam saskaņā ar attiecīgi 4., 9. vai 11. pantu vielas ievadišanu produktīvajiem dzīvniekiem aizliedz, ja tiek izpildīts viens no šādiem nosacījumiem:

a) ja kādas farmakoloģiski aktīvās vielas vai tās atlieku atrašanās dzīvnieku izcelsmes produktos var apdraudēt cilvēku veselību;

b) ja nav iespējams izdarīt galīgos secinājumus par vielas atlieku ietekmi uz cilvēku veselību.

7. Ja tas vajadzīgs cilvēku veselības aizsardzības nolūkos, klasifikācijā ietver nosacījumus un ierobežojumus tādu farmakoloģiski aktīvu vielu lietošanai, kuras izmanto veterinārajās zālēs un kurām ir vai nav noteikts maksimāli pieļaujamais atlieku daudzums.

15. pants

Saīsinātā kārtība aģentūras atzinuma saņemšanai

1. Konkrētos gadījumos, kad veterinārajām zālēm vai biocīdiem produktiem ir steidzami jāsaņem atļauja, tāpēc ka tas saistīts ar sabiedrības veselību vai dzīvnieku veselību un labturību, Komisija, jebkura persona, kas saskaņā ar 3. pantu iesniegusi pieteikumu atzinuma saņemšanai, vai dalībvalsts var lūgt aģen-

tūru veikt farmakoloģiski aktīvo vielu maksimāli pieļaujamā atlieku daudzuma novērtēšanas šajos produktos saīsināto kārtību.

2. Šā panta 1. punktā minēto pieteikuma formu un saturu nosaka Komisija saskaņā ar 13. panta 1. punktu.

3. Neskarot 8. panta 2. punktā un 9. panta 2. punktā noteikto termiņu, aģentūra nodrošina, ka komitejas atzinumu sniedz 120 dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.

16. pants

Vielu lietošana attiecībā uz produktīvajiem dzīvniekiem

1. Kopienā produktīvajiem dzīvniekiem drīkst lietot vienīgi tādas farmakoloģiski aktīvas vielas, kas ir klasificētas saskaņā ar 14. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu, ja šāds lietošanas veids atbilst Direktīvai 2001/82/EK.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro tādu klīnisko pētījumu gadījumā, kurus apstiprinājušas kompetentās iestādes pēc tam, kad saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem saņemts paziņojums vai apstiprinājums, un kuri pārtikas produktos, ko iegūst no dzīvniekiem, kuras izmanto šādos izmēģinājumos, nerada atliekas, kas varētu radīt apdraudējumu cilvēku veselībai.

17. pants

Procedūra

1. Šīs regulas 14. pantā paredzētās klasificēšanas nolūkos Komisija 30 dienu laikā pēc attiecīgi 4. pantā, 9. pantā vai 11. pantā minētā aģentūras atzinuma saņemšanas sagatavo regulas projektu. Komisija arī sagatavo regulas projektu 30 dienu laikā pēc tam, kad saņemts *Codex Alimentarius* komisijas pieņemts lēmums, kuru Kopienas delegācija neapstrīd, attiecībā uz maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu, kā minēts 14. panta 3. punktā.

Ja ir vajadzīgs aģentūras atzinums un ja regulas projekts nav saskaņā ar minēto atzinumu, Komisija sniedz paskaidrojumu, kurā sīki izklāstīti atšķirību iemesli.

2. Komisija šā panta 1. punktā minēto regulu pieņem saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru 30 dienu laikā pēc šīs procedūras beigām.

3. Saīsinātās kārtības, kas minēta 15. pantā, gadījumā Komisija pieņem šā panta 1. punktā minēto regulu 15 dienu laikā no 25. panta 2. punktā minētās regulatīvās procedūras beigām, to darot saskaņā ar minēto procedūru.

III SADAĻA

ATSAUCES VĒRTĪBAS

18. pants

Noteikšana un pārskatīšana

Ja tas vajadzīgs, lai nodrošinātu importētas vai tirgū laistas dzīvnieku izcelsmes pārtikas kontroli, Komisija saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 882/2004 var noteikt to farmakoloģiski aktīvo vielu atlieku atsaucē vērtības, kuras nav klasificētas saskaņā ar 14. panta 2. punkta a), b) vai c) apakšpunktu.

Atsaucē vērtības regulāri pārskata, ņemot vērā visus jaunākos zinātniskos datus par pārtikas nekaitīgumu, 24. pantā noteiktās izmeklēšanas un analītisko pārbaužu rezultātus un tehnoloģijas attīstību.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 26. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ Komisija var izmantot 26. panta 4. punktā minēto steidzamības procedūru.

19. pants

Atsaucē vērtību noteikšanas metodes

1. Saskaņā ar 18. pantu nosakāmās atsaucē vērtības balstās uz analizējamās vielas saturu paraugā, ko ar analīzes metodi, kura apstiprināta saskaņā ar Kopienas prasībām, var noteikt un apstiprināt oficiālās kontroles laboratorijas, kas noteiktas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 882/2004. Atsaucē vērtībās jāņem vērā

mazākā atlieku koncentrācija, ko var noteikt ar analīzes metodi, kas apstiprināta saskaņā ar Kopienas prasībām. Attiecīgā Kopienas etalonlaboratorija Komisijai sniedz padomus par analīzes metožu piemērošanu.

2. Neskarot Regulas (EK) Nr. 178/2002 29. panta 1. punkta otro daļu, Komisija iesniedz EFSA pieprasījumu par riska izvērtējumu attiecībā uz to, vai atsaucē vērtības ir adekvāts solis cilvēku veselības aizsardzībai. Šajos gadījumos EFSA nodrošina atzinuma sniegšanu Komisijai 210 dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.

3. Piemēro riska izvērtējuma pamatprincipus un nodrošina augstu veselības aizsardzības līmeni. Riska izvērtējuma pamatā ir metodoloģijas principi, kā arī zinātniskas metodes, kas Komisijai jāpieņem, apspriežoties ar EFSA.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 26. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

20. pants

Kopienas ieguldījums atsaucē vērtību atbalsta pasākumos

Ja šīs sadaļas piemērošana liek Kopienai finansēt pasākumus atsaucē vērtību noteikšanas un darbības atbalstam, piemēro Regulas (EK) Nr. 882/2004 66. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

IV SADAĻA

DAŽĀDI NOTEIKUMI

21. pants

Analīzes metodes

Aģentūra konsultē Kopienas etalonlaboratorijas, kas veic atlieku laboratoriskās analīzes, ko Komisija noteikusi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 882/2004, attiecībā uz piemērotām analīzes metodēm, lai noteiktu to farmakoloģiski aktīvo vielu atliekas, kurām saskaņā ar šīs regulas 14. pantu noteikti maksimāli pieļaujamie atlieku daudzumi. Lai saskaņotu kontroli, aģentūra sniedz informāciju par šīm metodēm Kopienas etalonlaboratorijām un valstu etalonlaboratorijām, kas noteiktas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 882/2004.

22. pants

Pārtikas produktu aprīte

Dalībvalstis nedrīkst aizliegt vai kavēt dzīvnieku izcelsmes pārtikas importu un laišanu tirgū, pamatojoties uz maksimāli

pieļaujamajiem atlieku daudzumiem vai atsaucē vērtībām, ja ir ievērota šī regula noteikumi un tās īstenošanas pasākumi.

23. pants

Laišana tirgū

Dzīvnieku izcelsmes pārtiku, kurā ir farmakoloģiski aktīvas vielas atliekas:

a) kas ir klasificētas saskaņā ar 14. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu un kuras pārsniedz saskaņā ar šo regulu noteikto maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu, vai

b) kas nav klasificētas saskaņā ar 14. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu, izņemot gadījumus, kad attiecībā uz šo vielu ir izveidota atsaucē vērtība saskaņā ar šo regulu un atlieku daudzums nav vienāds ar minēto atsaucē vērtību vai to nepārsniedz,

uzskata par neatbilstīgu Kopienas tiesību aktiem.

Saskaņā ar šīs regulas 26. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus par maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu, kuru izskata, lai pārbaudītu pārtikas produktus, kas iegūti no dzīvniekiem, kurus apstrādā saskaņā ar Direktīvas 2001/82/EK 11. pantu.

24. pants

Darbība gadījumā, ja apstiprināta aizliegta vai neatļautu vielu klātbūtne

1. Ja dzīvnieku izcelsmes pārtikas analītisko pārbaūžu rezultāti ir zemāki par atsauces vērtībām, kompetentā iestāde veic izmeklēšanu, kas paredzēta Direktīvā 96/23/EK, lai noteiktu, vai ir veikta aizliegta un neatļautu farmakoloģiski aktīvu vielu nelikumīga ievadīšana, un attiecīgā gadījumā piemērotu paredzētās sankcijas.

2. Ja vienas un tās pašas izcelsmes produktu izmeklēšanas vai analītisko pārbaūžu rezultāti atkārtoti uzrāda potenciālo problēmu, kompetentā iestāde saglabā iegūtos datus un informē Komisiju un citas dalībvalstis Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgajā komitejā, kas minēta 26. pantā.

3. Attiecīgā gadījumā Komisija iesniedz priekšlikumus un gadījumā, ja produktu izcelsme ir trešā valstī, vērš attiecīgās valsts vai valstu kompetento iestāžu uzmanību uz šo jautājumu un lūdz skaidrojumu par atkārtotu šādu vielu klātbūtni.

4. Pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus to papildinot, pieņem saskaņā ar 26. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

V SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

25. pants

Veterināro zāļu pastāvīgā komiteja

1. Komisijai palīdz Veterināro zāļu pastāvīgā komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir viens mēnesis.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1.-4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

26. pants

Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja

1. Komisijai palīdz Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir viens mēnesis.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1.-4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1., 2., 4. un 6. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

27. pants

Farmakoloģiski aktīvo vielu klasificēšana atbilstīgi Regulai (EEK) Nr. 2377/90

1. Līdz ... (*) Komisija saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru pieņem regulu, kurā ietver farmakoloģiski aktīvās vielas un to klasifikāciju pēc maksimāli pieļaujamajiem atlieku daudzumiem, kā izklāstīts Regulas (EEK) Nr. 2377/90 I līdz IV pielikumā, neveicot nekādus grozījumus.

2. Attiecībā uz jebkuru 1. punktā minēto vielu, kurai maksimāli pieļaujamais atlieku daudzums ir noteikts saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 2377/90, Komisija vai dalībvalstis var arī iesniegt pieprasījumus aģentūrai sniegt atzinumu par ekstrapolāciju uz citām sugām vai audiem saskaņā ar 5. punktu.

Piemēro 17. pantu.

28. pants

Ziņošana

1. Līdz ... (**) Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu.

2. Ziņojumā jo īpaši tiek pārskatīta pieredze, kas gūta, piemērojot šo regulu, tostarp pieredze ar vielām, kas klasificētas saskaņā ar šo regulu un kuras var dažādi izmantot.

3. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno attiecīgus priekšlikumus.

(*) 60 dienas pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

(**) Pieci gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

29. pants

Atcelšana

Regulu (EEK) Nr. 2377/90 ar šo atceļ.

Atceltās regulas I līdz IV pielikumu turpina piemērot līdz brīdim, kad stājas spēkā šīs regulas 27. panta 1. punktā minētā regula, un atceltās regulas V pielikumu turpina piemērot līdz brīdim, kad stājas spēkā šīs regulas 13. panta 1. punktā minētie pasākumi.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu vai atbilstīgi uz regulu, kas minēta šīs regulas 27. panta 1. punktā.

30. pants

Grozījumi Direktīvā 2001/82/EK

Ar šo Direktīvu 2001/82/EK groza šādi:

1) Direktīvas 10. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Atkāpjoties no 11. panta, Komisija nosaka to vielu sarakstu,

- kuras ir būtiskas zirgu dzimtas dzīvnieku ārstēšanai vai
- kuras dod klīnisko ieguvumu salīdzinājumā ar citām pieejamām zirgu dzimtas dzīvnieku ārstēšanas iespējām,

un attiecībā uz kurām saskaņā ar Lēmumos 93/623/EEK un 2000/68/EK noteiktajiem kontrolmehānismiem zāļu izdalīšanās periods nav isāks par sešiem mēnešiem.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 89. panta 2.a punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”

2) Direktīvas 11. panta 2. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Komisija var grozīt šo izdalīšanās laikposmu vai noteikt citu izdalīšanās laikposmu. To darot, Komisija var noteikt atšķirību starp pārtikas produktiem, sugām, lietošanas veidiem un Regulas (EEK) Nr. 2377/90 pielikumiem. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 89. panta 2.a punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”.

31. pants

Grozījums Regulā (EK) Nr. 726/2004

Regulas 726/2004 57. panta 1. punkta g) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“g) iesaka maksimāli pieļaujamus atlieku daudzumus veterinārās zālēs un biocīdos produktos, kurus izmanto lopkopībā, ko var pieļaut dzīvnieku izcelsmes pārtikā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../... (... gada ...), ar ko nosaka Kopienas procedūras farmakoloģiski aktīvo vielu atlieku daudzumu noteikšanai dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktos (*).

(*) OV L ...”.

32. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

..., ...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

...

Padomes vārdā —
Priekšsēdētājs

...

PADOMES PASKAIDROJUMA RAKSTS

I. IEVADS

1. Komisija 2007. gada 17. aprīlī iesniedza Padomei minēto priekšlikumu, kas balstīts uz EK līguma 152. panta 4. punkta b) apakšpunktu (koplēmums).
2. Eiropas Parlaments sniedza atzinumu pēc pirmā lasījuma 2008. gada 17. jūnijā. Ekonomikas un sociālo lietu komiteja iesniedza atzinumu 2007. gada 26. septembrī. Reģionu komiteja nolēma par priekšlikumu atzinumu nesniegt.
3. Padome 2008. gada 17.-18. decembra sanāksmē beidza pirmo lasījumu un pieņēma savu kopējo nostāju atbilstīgi Līguma 251. pantā izklāstītajai procedūrai.

II. MĒRĶI

1. Priekšlikuma mērķis ir pārskatīt un papildināt esošos noteikumus, kas attiecas uz maksimāli pieļaujamiem atlieku daudzumiem farmakoloģiski aktīvām vielām dzīvnieku izcelsmes produktos. Galvenie paredzētie mērķi ir šādi:
 - uzlabot veterinārās medicīnas produktu pieejamību dzīvniekiem, kuru produktus izmanto pārtikā, vienlaikus nodrošinot cilvēku veselības aizsardzību augstā pakāpē;
 - izveidot īpašu juridisku sistēmu, lai noteiktu maksimāli pieļaujamās atlieku daudzumus farmakoloģiski aktīvām vielām, kuras nav paredzēts izmantot veterinārās medicīnas produktos ES;
 - uzlabot ES tiesību aktu atbilstību starptautiskajiem standartiem, ja tie attiecas uz Kopienu, ieviešot pienākumu iekļaut *Codex Alimentarius* ietvertos maksimāli pieļaujamās atlieku daudzumus Kopienas tiesību aktos;
 - sniegt skaidras atsauces kontroles vajadzībām (t.i., atsauces punktus rīcībai) dažos gadījumos, kuros maksimāli pieļaujamie daudzumi nav noteikti.
2. Priekšlikumā paredzēti arī daži uzlabojumi vienkāršojumu un labāka regulējuma veidā.

III. KOPEJĀS NOSTĀJAS ANALĪZE

A. Vispārējās piezīmes

Padomes kopējā nostāja kopumā saskan ar Komisijas un Parlamenta iepriekšējām nostājām, ņemot vērā, ka tā:

- apstiprina Komisijas ierosinātos un Eiropas Parlamenta atbalstītos mērķus un vairumu pasākumu;
- ietver ļoti lielu skaitu Eiropas Parlamenta pirmā lasījumā pieņemto grozījumu.

Padome arī uzskatīja, ka ir piemēroti ieviest vairākus grozījumus — papildus Parlamenta ierosinātajiem — gan tādēļ, lai precizētu dažu noteikumu piemērošanas jomu, gan tādēļ, lai precizētu regulas formulējumu un nodrošinātu juridisku skaidrību vai palielinātu atbilstību citiem Kopienas instrumentiem.

B. Konkrētas piezīmes

1. Galvenie grozījumi Komisijas ierosinājumā

a) Veterinārās medicīnas produktu pieejamības uzlabojumi

Pēc Parlamenta ierosinājuma dažos noteikumu punktos grozījumi izdarīti, lai uzlabotu veterinārās medicīnas produktu pieejamību dzīvniekiem, kuru produktus izmanto pārtikā, it īpaši saistībā ar mazāk nozīmīgām sugām un lietojumiem (piem., 9. un 30. pants).

Konkrētāk — attiecībā uz 9. pantu Padome vēlējas precizēt gadījumus, kādos dalībvalstis un Komisija drīkst lūgt aģentūras atzinumu par maksimāli pieļaujamiem daudzumiem. Būtībā ir piedāvāts identisks risinājums kā Parlamenta atzinumā paredzētais. Turklāt Padome uzskatīja, ka vēlams pievienot noteikumus par finansēšanas praktiskajiem nosacījumiem maksimāli pieļaujamo aktīvu vielu daudzumu izvērtējumiem indīgos (biocīdos) produktos — galvenais iemesls ir nošķirt tās produktos iekļautās vielas, kas jau pieejamas tirgū, un jaunas vielas, kā arī pienācīgi ņemt vērā jau iekasētās maksas par izvērtējumu, kas jau paveikts vai ko paredzēts veikt atbilstīgi Direktīvai 98/8/EK.

Turklāt Padome atgādināja, ka liela nozīme ir cilvēku veselības aizsardzībai augstā pakāpē, un dažas izmaiņas izdarīja, lai uzsvērtu šo aspektu (piem., 5. pantu, 7. panta d) apakšpunktu vai 16. pantu).

b) Rīcības atsaucē punktu noteikšana/pārskatīšana un darbība

Atbilstīgi vairākiem Parlamenta grozījumiem dažus noteikumus pielāgoja, lai precizētu Komisijas priekšlikumu, it īpaši attiecībā uz rīcības atsaucē punktu definīciju un noteikumiem šo punktu izveidei un pārskatīšanai. Turklāt precizēja noteikumus dzīvnieku izcelsmes pārtikas laišānai tirgū. Noteica arī pasākumus, kas jāveic, atklājot aizliegtas vai neatļautas vielas.

c) Ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei

Padome pievienojas arī Parlamenta lūgumam Komisijai iesniegt ziņojumu par regulas piemērošanā gūto pieredzi ne vēlāk kā 5 gadus pēc tās stāšanās spēkā. Turklāt Padome lūdza, lai ziņojumā īpašu uzmanību pievērstu vielām, kas klasificētas saskaņā ar regulu un kam ir vairāki pielietojumi.

2. Padomes nostāja attiecībā uz Eiropas Parlamenta izdarītiem grozījumiem

Padome savā kopējā nostājā nemainītā veidā ir iekļāvusi šādus grozījumus:

— 4., 6., 9., 10., 14. un 16.;

un daļēji iekļāvusi vai saglabājusi principā šādus grozījumus:

— 2., 3., 5., 45., 8., 11., 15., 17., 18., 21., 23., 24., 25., 26., 28., 30., 31., 32., 34., 35., 37., 38., 39., 40., 41., 42., 43. un 44.

Padomei, tāpat kā Komisijai, nebija pieņemami un nav iekļauti šādi pieci grozījumi:

— 1., 20., 27., 33. un 36.

Attiecībā uz 1. grozījumu pretēji Parlamentam Padome uzskatīja, ka būtiski saglabāt divkārtu tiesisko pamatu, jo priekšlikums attiecas uz iekšējā tirgus darbību saistībā ar dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas iekļauti Līguma I pielikumā.

Saistībā ar 20. grozījumu Padome deva priekšroku 31. grozījuma, ar ko izveido arī steidzamu procedūru, tomēr *a priori* paredzot aģentūras veiktu izvērtējumu.

Attiecībā uz 27. grozījumu Padomei nebija pieņemams Parlamenta ierosinātais formulējums, jo aizliegumu farmakoloģiski aktīvas vielas klātbūtnei nebūtu iespējams īstenot (piemēram, ja metabolīts (vielmaiņas produkts) dzīvniekā radies dabiski).

Attiecībā uz 33. grozījumu Padomei nebija pieņemama komitoloģijas kontroles procedūra, jo tā uzskata konkrētu vielu maksimāli pieļaujamo daudzumu noteikšanu par tīru īstenošanas pasākumu, kam nav nekā kopīga ar pseido-likumdošanu.

Attiecībā uz 36. grozījumu Padomei nebija pieņemami, ka pilnīgi svītro brīvas apgrozības klauzulu. Turklāt Parlamenta ierosināto formulējumu uzskatīja par neīstenojamu, jo importa kontroles laikā nav iespējams droši noteikt, vai atlieki radušies nelikumīga lietojuma rezultātā. Tomēr Padome varēja piekrist, ka jāuzlabo formulējums, lai padarītu brīvas apgrozības klauzulu saprotamāku.

PIEZĪME LASĪTĀJAM

Iestādes ir nolēmušas savos tekstos turpmāk nenorādīt jaunākos tiesību aktu grozījumus.

Ja vien nav noteikts citādi, par tiesību aktiem, kuri ir norādīti šeit publicētajos tekstos, uzskatāmi tiesību akti to spēkā esošajā redakcijā.